

100
ÅRGANG

DE TRE KJEDE LEDD

ODD FELLOW ORDENENS MAGASIN
100. ÅRGANG - NR 3/22

**Storlogens valgte
embedsmenn**

4

Stor Sire Geir Småvik

78

**Rebekkaloge
nr. 3 Vaar**

16

**Hvilken mulighet for
unge mennesker**

29

STOR SIRE

100 første dager som Stor Sire

Det er med stor takknemlighet og glede jeg ser tilbake på mine første 100 dager som Stor Sire. Jeg har vært så heldig å få truffet en del av dere medlemmer, det gir inspirasjon og stor glede. Jeg har kjent på følelsen av å være ønsket, den følelsen unner jeg alle. La hver og en av oss ta med oss den tanken på vår videre ordensvandring, å bidra til at de vi møter føler seg ønsket. Da tror jeg vi kan utgjøre en forskjell og sørge for at krasse utsagn i avgangsundersøkelsen gjøres til skamme.

På noen områder så er det en ny tid, jeg tenker ikke da på skifte av Stor Sire, men det at Stor Sire nå er yrkesaktiv.

Dette gir åpenbare fordeler og noen ulemper. Tid er selvfølgelig en ressurs for oss alle og noen ganger vil fremdriften bli preget av det. Jeg har erfart det i forbindelse med utnevnelser av Storembedsmenn – det er tidkrevende og det skal det være. Den gode samtalen i tilknytning til et kommende embede, er etter min oppfatning avgjørende. Ordenen vil også oppleve en Stor Sire og et kollegium som er utålmodige, som av og vil, sette endringer fort ut i livet.

Jeg ser nå frem til Storembedsmannsmøtet siste helg i oktober, da skal vi sveise teamet ytterligere sam-

men, kollegiet skal dele med de utnevnte, hva som skal prioriteres fremover, hvordan vi skal gjøre det, samt at alle skal få komme med sine synspunkter på vårt felles arbeid.

Vi har i fellesskap mange store og små utfordringer foran oss, men en av mine gledeligste observasjoner er det store og delvis uforløste potensiale som finnes blant medlemmene – det er mye vilje og ønske om å lykkes i Odd Fellow Ordenen. Jeg skal etter beste evne lede an og legge til rette for at vi kan nå våre felles mål om en sterk, fremgangsrik verdibærende Odd Fellow Orden i Norge.

Så må jeg trekke frem en opplevelse jeg hadde på en kjær embedsplikt som Stor Sire, da vi innviet en ny ordenssal til vårt virke på Elverum. En fremtidsrettet handling, som resultat av ordensmedlemmers gode arbeid og felles evne til å løfte sammen. Her traff jeg en fungerende Overmester som hadde passert 90 år. Hans entusiasme, glød og iver for sitt virke, må jeg si jeg sjelden har opplevd. Det er en stor glede og møte slike dedikerte ordenssøsken.

Jeg vil ønske hver og en av dere en flott og givende høst både privat og i ordenssammenheng.

*Med broderlig hilsen i
Vennskap, Kjærlighet og Sannhet*

*Geir Småvik
Stor Sire*

Stor Sire har ordet	2
Storlogens valgte embedsmenn	4
Stor Sire Geir Småvik	8
Prosjekt: Vår rituelle historie	12
Har Odd Fellow Ordenen bruk for spesielle ord?	17
Innrulling i Canton Excelsior nr. 1	20
Rebekkaloge nr. 13 Ruth sitt utadrettede arbeid i samarbeid med Røde Kors	21
Odd Fellow over alt	24
Fremstå som eller faktisk å være?	26
Rebekkaloge nr. 3 Vaar – den første utenfor Oslo feirer sine 100 år og vel så det!	28
En ny Storlogeperiode har startet og det er nye søstre og brødre i mange av rollene i Storlogen	30
Hvilken mulighet for unge mennesker	34
Ny kansellisjef i Ordenen	38
Samfunnsbyggerne	39
Storlogemøte i Sovereign Grand Loge i Winston-Salem	40
Skråblikk	43
Godbiter fra museet	44
Redaktørens hjørne	46
Siste side / dikt	48

Navn: Jon Erik Holm
Embede: Deputert Stor Sire
Alder: 61
Antall år i Odd Fellow: 29 år
Odd Fellow loge: nr. 12 Kongssten
Foregående embede: Stor Sekretær
Yrke/stilling: Advokat
Bosted: Fredrikstad
Sivilstand: Samboer
Barn: 0

Storlogens valgte embedsmenn

Hva motiverte deg til å si ja til å være i Storlogens embedskollegium?

Jeg har deltatt i Storlogens arbeid siden 2010 som leder av Lovnevnden. Deretter ble jeg utnevnt til DSS og så valgt til Stor Sekretær. Da er det naturlig å takke ja til Deputert Stor Sire. Min sterkeste motivasjon er nok å styrke og utvikle Ordenen slik at vi er godt rustet for fremtiden både etisk og organisatorisk.

Viktigste saker å ta tak i på kort sikt og på lengre sikt?

Det viktigste er nok rekruttering både på kort og lang sikt. Ordenens etikk og det mellommenneskelige er noe av det jeg ønsker å prioritere. Storlogens økonomi må også ha høy prioritet. Her står vi overfor utfordringer.

Hva vil du at ditt fotavtrykk etter 4 år skal være?

At vi kan snu nedgangen i medlemsmassen og heller komme i en positiv utvikling. God økonomi i Storlogen. At små og store konflikter er et tilbakeslag stadium.

Navn: Anna Birgitte Bore
Embede: Søster Deputert Stor Sire
Alder: 52 år
Antall år i Odd Fellow: 25 år
Rebekkaloge: nr. 94 Mira
Foregående embede: EKS OM, (Rådsmedlem NOFA)
Yrke/stilling: Innkjøpssjef
Bosted: Stord
Sivilstand: Bor alene
Barn: Tomine 21 år og Karl Johan 22 år

Hva motiverte deg til å si ja til å være i Storlogens embedskollegium?

Sterk tro på at det er behov for Odd Fellow Ordenen i fremtiden, og at den vil være til nytte og glede også for kommende generasjoner og vårt samfunn. Ved å takke ja til embedet, kan jeg i større grad påvirke veien videre for Odd Fellow Ordenen i Norge. Personlig har mitt medlemskap i Odd Fellow Ordenen hatt stor betydning gjennom hele mitt voksne liv. Den har bidratt med å forme meg til den jeg er i dag. Utviklingen jeg har fått gjennom embeder, samarbeid og indre bevisstgjøring av verdier, kunne jeg ikke fått andre steder. Jeg har et brennende ønske om å gi neste generasjon samme mulighet til å delta i dette fellesskap, som gir rom for utvikling, læring, gode vennskap og relasjoner, basert på et felles verdigrunnlag.

Viktigste saker å ta tak i på kort sikt og på lengre sikt?

Vanskelig å skille på hva som er viktig på kort og lang sikt, da jeg anser sakene som både var-er-blir viktige.

- Rekruttering er viktigere enn noen gang. Vår Ordens eksistens avhenger av at vi klarer å snu pilen fra negativ til positiv medlemsvekst, samt at gjennomsnittsalderen sakte, men sikkert går nedover.
- Skape trivsel og entusiasme blant søstre og brødre.
- Omdømmebygging og synliggjøring av Odd Fellow Ordenen.
- Støtte videre utvikling av Norsk Odd Fellow Akademi.
- Styrke ledelse i loger gjennom ekspansjon av Den Gode Overmester.
- Våre verdier er tidløse, men Odd Fellow Ordenen skal være tidsaktuell.
- Odd Fellow Ordenen tar et aktivt forhold til bærekraft knyttet til klimautfordringer.

Hva vil du at ditt fotavtrykk etter 4 år skal være?

- Medlemstallet er steget og gjennomsnittsalderen har gått ned.
- Økt trivsel i loger og leirer.
- Odd Fellow er styrket som verdibærer i samfunnet.
- Norsk Odd Fellow Akademi og Den Gode Overmester er i fortsatt vekst og utvikling i hele landet.
- At Odd Fellow Ordenen oppleves som aktuell i tiden.
- Målsettinger for bærekraft iverksatt i vår Orden.

Navn: Renée Baanrud Backer
 Embede: Stor Sekretær
 Alder: 61 år
 Antall år i Odd Fellow: 18 år
 Rebekkaloge: nr. 47 Victoria
 Foregående embede: Stor Sekretær
 Yrke/stilling: Adm. leder i
 AS Stortingsgaten 28
 Bosted: Oslo
 ivilstand: Gift
 Barn: 3 barn, 6 barnebarn

Hva motiverte deg til å si ja til å være i Storlogens embedskollegium?

Jeg ønsker å bidra med det jeg kan, og det er jo også slik at man lærer noe nytt når man tar på seg nye oppgaver. Jeg ønsker også å få være med på å påvirke Ordenens fremtidige utvikling og visjoner. Det er viktig å få demokratisert Ordenen og komme mer med i tiden, selv om våre tidløse verdier skal ligge fast.

Viktigste saker å ta tak i på kort sikt og på lengre sikt?

Fortsette arbeidet med demokratisering av Ordenen i alle ledd. Rekruttering, samt tiltak for å beholde nye medlemmer. Være med å få løst interne konflikter slik at vi drar sammen i samme retning. Være med på å få oss mer synliggjort i offentligheten, slik at vi får vist hva Odd Fellow står for.

Hva vil du at ditt fotavtrykk etter 4 år skal være?

Jeg håper å få være med å få snudd skuta, slik at vi igjen vokser og fremstår som en tidsaktuell og verdibærende Orden. At vi har fått demokratisert Ordenen og at veien mellom ledelse og menige medlemmer har blitt kortere.

Navn: Atle G. Wøllo
 Embede: Stor Sekretær
 Alder: 55 år
 Antall år i Odd Fellow: 29
 Odd Fellow loge: nr. 33 Sølv (Kongsberg)
 Foregående embede: Distrikt Stor Sire
 Yrke/stilling: Administrerende Direktør
 Bosted: Kongsberg/Oslo
 ivilstand: Samboer
 Barn: 2 (datter og sønn)

Hva motiverte deg til å si ja til å være i Storlogens embedskollegium?

Jeg brenner for Ordenen og er veldig opptatt av dens fremtidige utvikling. Vi befinner oss i en krevende periode og jeg vil gjerne bidra til en positiv utvikling.

Viktigste saker å ta tak i på kort sikt og på lengre sikt?

Det er viktig at vi er en Orden som har god utvikling, samtidig som vi alle drar i samme retning. Bedret kommunikasjon og samhandling vil være viktige elementer for å lykkes med det overordnede målet om å bedre medlemsutviklingen.

Hva vil du at ditt fotavtrykk etter 4 år skal være?

Jeg vil være en aktiv bidragsyter inn i Storlogens embskollegium slik at vi kan nå våre mål sammen.

Navn: Ann-Helèn Torgalsbøen Pedersen

Embede: Stor Skattmester

Alder: 62 år

Antall år i Odd Fellow: 21 år

Rebekkaloge: nr. 17 Unitas, Halden

Foregående embede: DSS

Yrke/stilling: Aut.regnskapsfører

Bosted: Halden

Sivilstand: Gift

Barn: 2

Hva motiverte deg til å si ja til å være i Storlogens embedskollegium?

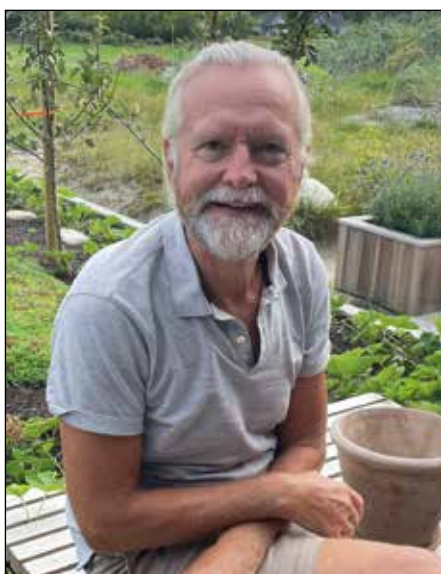
At jeg i det hele tatt ble vist en så stor tillitt ved å bli spurt, motiverte meg til å svare ja. Å få være en del av Storlogens embedskollegium er veldig givende og en stor mulighet til videre utvikling av både personlig og ordensmessig kunnskap. At jeg også får mulighet til å representere en del, og treffe mange flotte ordensmedlemmer rundt i landet er en stor drivkraft.

Viktigste saker å ta tak i på kort sikt og på lengre sikt?

Det er ikke til å komme unna at den viktigste oppgaven vi har fremover er å stoppe nedgangen av medlemmer, skape positiv blest om vår Orden og vårt virke, og på den måten skape den nysgjerrigheten som trengs for at nye medlemmer vil komme til. Hva gjør at du blir værende som ordensmedlem? Hva er den gode drivkraften? Det er dette vi må fokusere på.

Hva vil du at ditt fotavtrykk etter 4 år skal være?

Jeg håper at de vil si jeg har gjort en like god jobb som min forgjenger, og at jeg var en del av et embedskollegium som klarte å snu den negative trenden, skape positivitet og glede over å tilhøre Odd Fellow Ordenen.

Navn: Ove Gloppen

Embede: Stor Skattmester

Alder: 69 år

Antall år i Odd Fellow: 32 år

Odd Fellow loge: nr. 9 Ekestubben m.d.g.S

Foregående embede: Eks DSS

Yrke/stilling: Daglig leder/pensjonist

Bosted: Sandnes

Sivilstand: Gift m/ Aud Jorun

Barn: 2

Hva motiverte deg til å si ja til å være i Storlogens embedskollegium?

Som en engasjert person er jeg alltid parat til å delta i gjøremål der jeg kan være til nytte for andre og fellesskapet. Da jeg ble forespurt om jeg kunne tenke meg å være kandidat til valgembede som Stor Skattmester i Storlogen var jeg usikker på om jeg kunne ta på meg en slik formidabel oppgave. Mange tanker og spørsmål dukket opp i mitt hode. Jeg ble kjent med at forslaget kom fra et samlet distriktsråd i distrikt 2. Mine egne nærmeste brødre stod bak. Dette var stor stas. Det gav meg det lille puff til å takke ja.

Viktigste saker å ta tak i på kort sikt og på lengre sikt?

For meg er de fire utpekte satsingsområder i Handlingsplanen 2022-2026 svært viktige. Styrkelse og ekspansjon - spesielt rekruttering, Ledelse i loge og leir, Ritualer og etikk og til sist, men ikke minst, budordene – som inkluderer våre utadrettede tiltak. Alle disse vil kreve oppmerksomhet og arbeidsinnsats både på kort og lang sikt.

En viktig målsetting for meg personlig er å bidra til å korte ned avstanden mellom det som blir sagt og det som gjøres.

Hva vil du at ditt fotavtrykk etter 4 år skal være?

Du spør hva jeg vil det skal være. Da må jeg si at å ha vært deltaker i det embedskollegiet i Storlogen som med sine rekrutteringstiltak rettet mot yngre søstre og brødre klarte å sikre fremtiden for Ordenen. Det ville ha vært et stolt fotavtrykk.

A photograph of a wooden park bench in a park during autumn. The ground and the bench are covered with fallen yellow and orange leaves. In the background, there are trees with similar autumn foliage. The text is overlaid on the upper part of the image.

Mange dager av purpur og gull har oktober gitt oss
under en himmel som daglig blåner seg mere blå.
Ennå er frosten bare et disig varsel bak åsen,
men langsomt, langsomt begynner året å gå i stå.

Aldri er sinnet så åpent som slike høstklare dager,
når luften smaker av blomster og av kjølig jern,
og noe svever forbi deg, et minne du ikke husker,
en drøm som bestandig er like udrømt og fjern.

Kanskje er det skyggen av Han som sitter og venter
bortenfor alle blåner av dét du aner og vet,
der hvor tiden går under, og høst og vinter og sommer
drukner i stumhet og mørke og susende evighet.

Langt der ute i mørket har vi en fred i vente.
Men i menneskehjertet banker den samme drift
som får døgnfluen til å spile ut sine vinger
og får stjernene til å skrive sin himmelskrift.

Aldri kan mennesket løse den siste gåten om livet.
Men følger likevel budet fra livet selv
når vi erobrer et år, en dag eller bare en time
fra Den Stumme som bor bak det ytterste stjernehvelv.

Inger Hagerup

Stor Sire Geir Småvik

Av redaktor@odd fellow.no foto: Privat

Bror Stor Sire, du har lansert tydelig, synlig og samlende som ditt motto for din embedsutøvelse. Kan du utdype hva du legger i det?

Det ligger i sakens natur at Stor Sire skal være tydelig, men ikke prangende. Tydeligheten skal vises i at man prioriterer klokt innenfor en ramme av kjernesaker. Disse kjernesakene skal ta utgangspunkt i de signalene som Storlogen mottar fra medlemsmassen og de til enhver tid gjeldende vedtak fra Storlogemøtet.

Synligheten handler om at medlemmene i ordenen ser at kommunikasjonen mellom medlemmer, enheter,

distrikt og Storlogen fungerer godt, raskt og effektivt. Synlighet og tydelighet henger sammen, de er to sider av samme sak. Sammenlignet med et fotballag må treneren / Storlogen være på treningsfeltet sammen med spillerne / medlemmene, slik at kommunikasjonen er klar og realistisk. Jeg tror at Storlogen i større grad skal formidle digitalt til enhetene positive tiltak rundt i landet for å inspirere til mangfold i arbeidet. Vi vil også i langt større grad, tilstrebe direkte informasjon personlig til den enkelte bror og søster.

Viktigere enn noen gang er at en verdibærende orden som Odd Fellow skal

gå foran i samfunnet ved å vise tydelig at vi søker mangfold i det samlende. Det krever respekt for ulikheter uten å konfrontere. Samtidig må det være et tydelig krav at løfter avgitt i de rammene vi har skal respekteres uten at det går ut over den enkeltes integritet. Storlogen skal gå foran i denne bevisstgjøringen gjennom åpenhet innen våre lovpålagte rammer.

Hvilken posisjon ser du for deg at Odd Fellow Ordenen som en verdibærende Orden skal ha i det norske samfunnet, og hvorfor er det viktig?

Vår Orden arbeider på to plan. Det ene er livet innenfor møterammene vi har. Våre ritualer, våre tekster, vår regi på møtene og det innholdet vi putter inn i de stundene vi har eksklusivt alene, er byggesteinene for hvert medlem. Dette er byggesteiner som skal gjøre det enkelte medlemmet personlig godt og bidra til bevisstgjøring, kunnskap, klokskap, samhold og forståelse for mangfoldet innenfor en gruppe. Dette er grunnmuren for vår orden og det pålegger ethvert kollegium å ha høy kvalitet og mangfold på møtene. Det er her vi kan finne gullårene.

På bakgrunn av den trivsel og vekst medlemmer opplever er det uendelig mye lettere å fronte ordenen utad i samfunnet. Svært mange mennesker opplever at Odd Fellow er en bidragsyter innen omsorg og støtte for utsatte grupper og trengende grupper av mennesker. Slikt gir vår orden godt omdømme og vil styrke både medlemmers stolthet og virkelyst og gjøre at de større prosjektene Storlogen har et overordnet ansvar for, kan gjennomføres med iver og glede. Kanskje burde vi i større grad vise samfunnet hvor omfattende våre tiltak er innenfor sosialt arbeid og økonomisk støtte til viktig forskning.

Hva mener du skal til om vi skal nå en slik posisjon?

Alt begynner med trivsel og tillit. Trivsel i enhetene, struktur i distriktene, samarbeid etisk og praktisk, tydelighet og oppmuntring fra Storlogen. En tydelig forbindelse mellom toppledelse og grunnplan. Positiv informasjon i et klart og optimistisk språk. Alle skal oppleve å bli sett og hørt, men også «lære» at man skal ha forståelse for ulikheter i mening, men ikke i utadrettet handling. Ordet respekt bør gis et konkret innhold og her kommer etisk arbeid tungt inn. Det bør være et gjennomløpende tema i alle enheter hele veien.

Storlogemøtet i juni vedtok en handlingsplan. Fokuset de neste 4 årene er

- *Styrkelse og ekspansjon, rekruttering spesielt.**
- *Ledelse i loge og leir**
- *En verdibærende Orden – ritualer og etikk**
- *Budordene – vårt utadrettede arbeid**
- Hvordan ser du for deg at vi skal kunne se resultater av dette om 4 år?***

Rekkefølgen på disse begrepene sier alt. Vi må jobbe styrkelse i første omgang, så får ekspansjon komme som en naturlig konsekvens av dette. Samtidig kan ekspansjon og styrkelse gå sammen på veien hvis klokskapen går mellom dem og loser dem fram.

Logikken tilsier at der det finnes trivsel oppstår et ønske om å dele den med andre. Der det gjøres en innsats for å ha meningsfulle møter med godt innhold, god struktur og interessante og givende stunder går medlemmer hjem og tenker: Dette ønsker jeg / vi å dele med andre.

Rekruttering er i vår tid langt mer krevende enn for noen tiår siden. Tidstyvene stjeler av livene til de fleste. Argumentet «Jeg har lyst, men har ikke tid» er velbrukt. Men kan det ikke motbevises gjennom en tilnærming der «tilbudet» er pus-terom, refleksjon, stillhet, samvær, hvile, mentalt påfyll? En coachende tilnærming til mennesker som man møter og får et godt forhold til kan være fruktbart.

Ledelse har aldri før vært i så sterkt fokus som nå. Begrepet HR (Human Relations) er gjennomløpende i kurs og utdanninger innen arbeidsliv. Relasjoner overskygger det meste, til og med utdanning og kvalifikasjoner. Relasjoner krever åpenhet og raushet, men også fasthet og konsekvens. Det nye Storlogekollegiet ønsker å signalisere disse egenskapene gjennom sitt eget virke og som ledesnor for ordensenheter rundt i landet.

Ritualer og etikk

Etter noen vanskelige år med pandemi og andre uheldige påvirkninger bør fokuset nå være at vi skal gjennomføre gode logemøter slik jeg har vært inne på tidligere. Vi skal benytte ritualnevnden til å se på ritualene med nye øyne uten at det betyr at det skal gjøres store endringer. Heller understreke styrken og kvaliteten i det vi har. Med erfaring på hvordan sosiale medier i vår tid misbrukes til å spre negative tanker og usaklig kritikk bør vi heller understreke behovet for etisk arbeid i alle enheter. Det vi ser, hører og gjør i logesalen skal ha tunge innslag av etikk i hverdagslige og positive rammer. Dette er et satsingsområde for Storlogen ved Stor Kapellan og Kapellaner i alle enheter.

Budordene

En oppgave for Stor Kapellan kunne være å sette budordene inn i en rituell og etisk sammenheng for å se aktualiteten i dem i vår tid. Budordene kan lett bli opplesing av dem, uten at de får en kontekst som passer til vår tid og derved medlemmer som er født fra 1980 og framover. Budordene er alltid aktuelle selv om samfunnet endrer seg. Menneskelige relasjoner vil alltid være de samme i prinsippet, selv om adferden kan endre seg.

Om 4 år.

Min drøm og intensjon er at vår orden skal framstå som sunn og troverdig, med diskusjoner og debatter, men innenfor de etiske rammene vi skal forholde oss til. Det engelske uttrykket uttrykket “Walk the Talk” kan være en påminnelse om at vi skal leve som vi prediker. Hvis vi ikke gjør det slutter vi å utvikle oss i tråd med de opprinnelige Odd Fellow verdiene. Det er også mitt håp og sterke tro at om 4 år har ordenen i felleskap og med stor entusiasme snudd vår

medlemsutvikling til en positiv trend. Jeg tror det beste om alle og at alle ønsker å være på «vinnerlaget» der positivitet rår.

En av de viktigste oppgavene som ordensenheter har nå, er å rekruttere flere medlemmer. Hvordan kan Storlogen være med å bygge opp under dette arbeidet?

Det er ingen tvil om at dette er ordenens viktigste oppgave. Vi har nevnd for Styrkelse og ekspansjon med sine Spesial Deputerte Stor Sirer. Det er lagt ned et betydelig arbeid i å dokumentere, kommunisere og gjøre tilgjengelig verktøy, maler og ideer til hvordan S&E kan drives i enhetene. Her er det gjort et forbilledlig samvirke med Kunnskapsnevnden og dens ledelse. Det nye kollegiet og Stor Sire ønsker å styrke dette området ytterligere, det gjør vi i første omgang ved å utnevne to Spesial Deputerte Stor Sirer for rekruttering. Disse skal som tittelen sier, kun fokusere på rekruttering i samarbeid med S&E og Kunnskapsnevnden. Sørge for at de verktøyene som fungerer i enkelte ordensenheter også blir gjort tilgjengelig for alle, herunder sørge for opplæring og oppfølging der det er behov.

Hvilke endringer ønsker du å innføre i din embedsperiode?

Jeg ønsker ikke på nåværende tidspunkt å være helt konkret her. Jeg vil ta vare på den arven jeg fikk når jeg overtok som Stor Sire, jeg føler absolutt ikke behov for noen palass-revolusjon. Det er mere å ta vare på, foredle og videreutvikle det som er. Men, jeg er klar på at jeg ønsker å tilpasse Ordenen til det samfunnet vi lever i. Dette vil ha i seg noen endringer og justeringer, som jeg håper vi kan enes om at er til ordenens best

Embedet som Stor Sire er en krevende jobb. Du er jo nå den første Stor Sire på mange år som har embedet ved siden av en krevende jobb i et internasjonalt selskap. Hvilke tanker har du gjort deg om dette?

Det er på mange måter en litt ny tid, 6 av 7 medlemmer i Storlogens kollegium er yrkesaktive og i krevende jobber. Dette er en ønsket tilstand, det skal ikke være kriterie nummer en at du må være pensjonist for å velges i ordenens øverste ledelse, da er vi i utakt med den tiden vi lever i. Det må være mulig for yngre medlemmer å ta en periode i ordenens tjeneste, for deretter å gå tilbake i sin «sivile» jobb igjen. Dette betyr selvfølgelig ikke at det ikke skal være plass for pensjonis-

ter som ønsker å stille seg disponible.

Mange ønsker at Stor Sire skal være tilstede ved ulike anledninger ute i enhetene. Hvordan tenker du at dette blir løst framover?

Jeg ser først og fremst på Stor Sire embedet som en lederoppgave, i det legger jeg at jeg vil benytte hele det valgte kollegiet i representasjon og tilstedeværelse. Jeg har stor respekt for at det i flere sammenhenger er et stort ønske at Stor Sire er tilstede, det skal jeg så lang det er mulig imøtekomme – jeg trives jo veldig godt blant mine søstre og brødre. Det er hevet over tvil at alle kollegiets medlemmer er både bemyndiget og i stand til å representere ordenen på en eminent måte og å skape høytid.

Når Stor Sire nå fritas fra daglige oppgaver i kanselliet vil det gi større muligheter til å møte ordensenheter rundt i landet. Det er også riktig å nevne at jeg har ingen målsetting om å overta som Preses i Odd Fellow Akademiet. Det betyr ikke at jeg ikke vil følge det tett og ha både møte og talerett i rådet. Dette vil også frigi tid i forhold til den modell vi kjenner. Det handler om å bli sett og verdsatt. Vi har startet en spennende reise med dialogmøter rundt omkring i distriktene og landet. Der møter Stor Sire og andre valgte, medlemmene både søstre og brødre, redegjør for tanker om fremtiden, hva kollegiet vil prioritere, presenterer det som er av verktøy ift

ene om demokratiet som styre og arbeidsform. Dette er ikke noe helt nytt i storlogesammenheng, men jeg har fokus på det som leder og ønsker gjennom det å skape delaktighet fra hele kollegiet. Vi har funnet en meget god arbeidsform basert på dette og jeg er som jeg har uttalt tidligere, veldig fornøyd med sammensetningen og måten det jobbes på.

Litt om den private delen av Geir Småvik:

Familie: Jeg er samboer med Heidi, noe vi har vært i 20 år, hun er advokat/partner i et advokatfirma i Trondheim. Til sammen har vi 4 barn og 6 barnebarn, som vi bruker en del av fritiden på. Vi kjenner vel at vi er privilegerte som har en så stor familie rundt, alle bosatt i Trondheim.

rekruttering etc. Det vil for mange være en inspirasjon til større innsats og iver for å styrke ordensarbeidet. Det viktigste er kanskje at medlemmene får anledning til å stille spørsmål, fortelle solskinnshistorier og også de historiene som ikke er så skinnende direkte til Stor Sire.

Det er kanskje litt pompøst, men jeg må referere til Mor Teresa, som er et av mine forbilder, hun sa, da hun ble spurt om ledelse: «Kjenner du dine medarbeidere? (medlemmer) Når du kjenner dem, blir du glad i dem». Jeg er oppriktig glad i mennesker, det tror jeg er en god egenskap i mitt virke.

Jeg ønsker å bli kjent med så mange som mulig av våre medlemmer i min periode, det gir meg mye som leder å kunne bidra til å forløse all den gode vilje og evne til fellesskapets beste som er ute blant medlemmene, det er en prioritert oppgave for meg som leder av ordenen.

Embedskollegiet er nå mer et demokratisk kollegium som tar omforente beslutninger. Hvordan tenker du deg dette framover?

Det nye kollegiet er godt i gang med vårt arbeid, basert på de nye prinsipp-

Prosjekt: Vår rituelle historie

Av Eks DSS Sissel Idland og Anne Brit Andreassen

■ ***Utgangspunktet for vårt prosjekt var erkjennelsen av hvor lite vi visste om Rebekkasøstrenes del av ordenshistorien, til tross for at vi hadde flere tiårs ordenserfaring. Denne erkjennelsen vekket vår interesse.***

Tidlig i arbeidet så vi to viktige årstall og to sentrale begivenheter som dette prosjektet kom til å handle om. Det var Amerika 1851 og det var Danmark/Norge rundt 1909.

Denne artikkelen handler om The Degree of Rebekah fra 1851 - på norsk kalt Rebekkagraden.

«Å se tilbake i tid»

Gradritualene våre har alltid vært viktige for oss. Gjennom ritualene møter vi Ordenens etikk. Vi ledes inn i en dannelsesprosess, hvor det stilles krav, forpliktelser og forventninger til oss. Budskapet i våre ritualer er derfor med på å forme våre liv.

Vi har ofte hørt at Ordenen har en lang og sterk tradisjon i forhold til ritualer. Tradisjoner er med på å binde fortid og nåtid sammen. Gjennom tradisjoner kan vi lære om fortiden og av fortiden. Men tradisjoner er ikke noe som bare bevares.

«Slik har vi alltid gjort saker og ting innen Ordenen, og slik skal det fortsatt være»! Tradisjoner er noe som skapes, omtolkes og brukes i nye sammenhenger. Hver tidsepoke setter sitt preg på hvordan ritualene tolkes og brukes. Ritualene farges av den samtid de til enhver tid tolkes i.

Prosjektet om Rebekkagraden er direkte banebrytende - også internasjonalt.

Det burde bli obligatorisk lesning for alle med embeder i Ordenen som ønsker å ha en forståelse av den rituelle utvikling og fremvekst.

Og her er det ikke bare den rituelle utvikling vi får del i, men den samfunnsmessige kvinneemansipasjon.

Dette prosjektet hører så definitivt ikke hjemme i noen skuff, men bør publiseres, drøftes og trekkes lærdom av.

Det er et usedvanlig godt gjennomført prosjekt.

Kjell-Henrik Hendrichs

Ritualet og dets samtidskontekst

Vi – Rebekkasøstre - i dagens Norge er farget av vår tids oppfatninger. Ritualer skrevet i en annen tid, ses gjennom «dagens briller».

Skal vi imidlertid kunne forstå ritualdokumenter skrevet i en annen tid, må vi ta et oppgjør med vår egen tidsoppfatning og vår egen forståelse. Vi må våge å snakke om våre egne oppfatninger og være villige til å ta et oppgjør med «gammelt» tankegods. Det er gjennom en slik bevisstgjøringsprosess vi kan tilegne oss ny kunnskap og utvide vår egen forståelseshorisont.

Rebekkagraden (1851)

Vi fikk tidlig i hende en kopi av det angivelig første ritualdokumentet fra 1851 og begynte å «skumlese». Gjennom den første oversettelsesprosessen gjenkjente vi relativt raskt flere trekk, både i ritualoppsettet og sentrale komponenter i vår ordenslære. Etter hvert som vi arbeidet oss inn i teksten, fremkom det imidlertid – noe annet – noe uforståelig, og noe dels provoserende, sett med «våre» øyne. Dette «noe» trigget oss. Spørsmålene ble flere: Hvorfor fikk kvinnene i 1851 bare én grad? Hvorfor ble det første ritualet for kvinner slik det ble? Hvorfor ville brødrene den gangen – egentlig – ha oss kvinner med?

Målsetting og problemstilling

Tilgangen til kopi av det opprinnelige ritualdokumentet om Rebekkagraden ga oss mulighet til å følge vår rituelle historie fra begynnelsen. Vår problemstilling ble følgende:

Hvordan forstå innholdet i den første Rebekkagraden fra 1851 ut fra den den samtid ritualet er skrevet i?

Som metode falt valget på en hermeneutisk innfallsvinkel. Hermeneutikk betyr fortolkningslære eller fortolkningskunst. Fenomener som kan være viktige for oss, kommer ofte ikke direkte til uttrykk i teksten. Vi må da tolke. Vi må dypere inn i teksten. Det var det vi gjorde!

Helheten er en sentral faktor i hermeneutikken. Et ritual kan ikke ses på isolert. Det må ses og tolkes i den samtid det er skrevet i. For oss ble det derfor viktig å søke etter relevant litteratur. Vi var heldige og fikk i hende både første - og annenhånds kilde-materiale fra samtiden. Sammen med boka: Odd Fellow Ordenens Historie «Det internasjonale perspektiv» av Kjell-Henrik Hendrichs, hadde vi et solid utgangspunkt.

I hermeneutiske studier tar forskeren selv aktivt del i fortolkningsarbeidet. Det er derfor naturlig at det stilles strenge krav til forskerens kompe-

tanse og «objektivitet». Vi hadde begge lang fartstid i Ordenen, og var klar over at dette både var en fordel, men kunne også være et hinder. Men vi var innstilt på å møte ny kunnskap med et «åpent sinn» og mest mulig «objektive øyne».

For å tilstrebe størst mulig grad av *gyldighet og troverdighet*, har vi benyttet anerkjente vitenskapelige prinsipper som grunnlag for vår forskning.

Samtidsperspektivet

Da Ordenen kom til USA, kom de til et land uten tradisjoner med hensyn til hjelpeordninger. Det oppsto derfor et behov for et solidaritetsnett. Utstedelse av identifikasjonskort ble svært viktig for Ordenens medlemmer. Det dreide seg om ulike identifikasjonskort som førte med seg flere velferdsgoder. Alle identifikasjonskort var imidlertid forbeholdt menn.

I store deler av den vestlige verden hadde ettervirkninger av opplysningstidens vekslende syn på kjønn – og kjønnsroller satt sitt preg langt inn i det 18. og 19. århundre. Flere av opplysningstidens filosofer forfektet synet om at ulikheter mellom kjønnene var naturbestemt, dvs. biologisk bestemt. «Mannen var kvinnens naturlige herre og kvinnes hans naturlige tjener». Også kirken hadde stor makt i forhold til synet på kjønn og kjønnsroller. I bibelen finnes flere bibelsteder som viser til mannens suverenitet.

Utover 1800 tallet begynte det å reise seg en kvinnekamp både i USA og i Europa. Flere kvinner hadde gjennom kampen for slaveriets avskaffelse, begynt å bli mer bevisst sin ufrihet. Kvinnefrigjøringen hadde sin formelle start i USA gjennom «*The Declaration of Sentiments*» (*Seneca Falls, 1848*). Resolusjon om kvinners rettigheter var en holdningserklæring basert på uavhengighetserklæringen fra 1776. Resolusjonen sa at kvinner og menn er likeverdige, og at de derved har krav på samme rettigheter.

Det gryende kvinneopprøret nådde også Ordenen. Flere kvinner ønsket innpass i Ordenen. Kvinnene arbeidet side om side med sine menn, men hadde ikke de samme rettighetene. De ble på mange måter sett på som «kvasimedlemmer». Ordenen hadde påtatt seg store forpliktelser, og brødre kunne trenge en hjelpende kvinnehånd som stimulans. Ordenen sto i en svært vanskelig situasjon.

Tradisjoner – kvinnesyn – fordommer

Ut fra vår problemstilling gjenspeiler våre funn flere fasetter. Ritualet gir et klart bilde av datidens krav til ordensmedlemmene og betydningen av utadrettet virksomhet gjennom budordene. Ordensmedlemmene måtte forplikte seg på å vie seg til Ordenen og dens arbeidsoppgaver. Det betyr å gå helt og fullt inn for arbeid med budordene. En slik oppofring krever både altruistiske holdninger og handlinger. Offervillige krav og forpliktelser synes også å være sterkt knyttet til bibelens bud og påbud. Slike krav ble også stilt til de første kvinnene i selve innvielsesseremonien.

Men våre funn viser også et annet perspektiv. I tillegg til å vie seg til ordensarbeidet, måtte kvinnene forplikte seg på å etterleve de krav som ligger nedfelt i kvinnen som «kjønn».

Kvinnene måtte forplikte seg på å være tro mot seg selv som kvinne, vise troskap mot sine menn og mot Ordenen. Det var slike kvinner graden var ment for.

Ritualet gir et sterkt bilde av den kollisjonen som utspant seg mellom et sterkt etablert kvinnesyn innen Ordenen og nyere trender i synet på kvinner i det offentlige rom. Det sto mellom to grupper med ulike meninger – de som så nødvendigheten av å gi kvinner adgang og de som var sterkt imot kvinners inntreden i logerommet. Debattene var krasse og fylt av fordommer.

Våre funn tilsier at de to forfatterne Schuyler Colfax og Robert Griffin valgte å kompromisse. De gir litt til begge parter. Ritualet er etter vår oppfatning en skriftspråklig genistrek. Forfatterne klarer på en utrolig måte å balansere på en knivsegg, mellom sterke meninger, fordommer og utfordringer. Ritualet taler både til kvinnene, men også til den harde kjerne av motstandere i Ordenen. Gjennom ritualteksten løftes de kvinnelige egenskapene opp og motstanderne blir bedt om å respektere kvinnene og deres forbilledlige egenskaper. Men de måtte forplikte seg til å leve etter et kjønnsrollemønster som allerede hadde begynt å slå sprekker i det amerikanske samfunnet.

Det «særegne» ved ritualet

Ritualet framstår etter vår oppfatning som noe amputert, sett ut fra Ordenens rituelle tradisjoner. Selv om ritualet inneholder både ordenens formål og verdier, finner vi lite bruk av symboler og sinnbilder. Ritualet mangler også en svært vesentlig del – etiske refleksjoner. Vår oppfatning tilsier at kvinnene nærmest ble fortalt, eller påbudt hvordan de skulle «være» og hva de skulle «lære». Når denne viktige delen av ritualet er såpass underkommunisert, viser dette et klart brudd på en sentral tradisjon innen Ordenen.

Fortid – nåtid – refleksjoner

Gjennom forskningsprosessen har vi tilegnet oss nye erkjennelser, erkjennelser vi tidligere var lite bevisst. Ved å bli kjent med vår fortid har vi også fått svar på hvorfor ritualet fra 1851 ble slik det ble. Vi har også begynt å undres over vår forståelse av våre egne ritualer. For oss har våre ritualer på mange måter fått en ny dimensjon. Ritual og samtid hører sammen. Det gir oss en erkjennelse av hvor viktig det er å kjenne sin samtid. Det betyr å bli mer bevisst eksempelvis idépolitiske, filosofiske og kulturelle trender i vårt eget samfunn og ellers i verdenssamfunnet.

I Rebekkagraden ble kvinnene

presentert for sine bibelske rollemodeller ut fra datidens tenkemåte og kvinnesyn. Kvinnene skulle imitere og etterligne de bibelske rollemodellene og vise den sanne beskjedenhets, sømmelighet og verdighet som var en naturlig karakter av det å være kvinne. I dagens dramatiske spill møter vi de samme rollemodeller. Men hvem «ser» vi? Hvilke karaktertrekk «ser» vi? Vi kan med rette si at kvinneskikkelsene vi møter i de narrative fortellinger, er blitt mer «levende» for oss enn før. Vi har begynt å spørre oss selv: *Hvem er vi - Rebekkasøstre i dag? Hvem ønsker vi å være?*

Gjennom studiet har vi også begynt å «tørke støv» av vår egen forståelse av Ordenens verdier. Begreper som eksempelvis altruisme og dydsetikk kan etter gjentakende repetisjoner ende opp som «fraser», dersom de ikke fylles med innhold som gjenspeiler vår egen tid.

Avhandlingen

Vår målgruppe er primært Rebekkasøstre som har fått tildelt Troskapsgraden. Målgruppen kan også omfatte ordensbrødre på samme nivå. For å kunne nå vår målgruppe på en best mulig måte, har vi skrevet avhandlingen i en populærvitenskapelig sjanger. Det vil si at vi bryter med tradisjonelt forskningsoppsett og formidler våre funn og meninger på en fortellende måte, med ord og uttrykk som er tilpasset målgruppen.

En slik skrivestil betyr ikke at våre funn mer eller mindre er bygd på vilkårlige synsinger. Avhandlingen bygger på kjente og vel anvendte forskningsprinsipper.

Bruksområder

Avhandlingen kan benyttes på flere måter. Den kan fungere som et utdypningsmateriale for embedsmenn, til studiegrupper og til etisk fordypelse, individuelt eller i gruppe. Å tolke et gammelt ritual for å kunne utvide sin forståelseshorisont, er en ganske

krevenne oppgave. Vi anbefaler derfor enkeltpersoner som ønsker å gå inn i en slik prosess, å ha alle grader i logen og være genuint interessert i dette temaet.

Dramatisering gjennom spill

Vi har også laget en dramatisering av selve innvielsesseremonien. Vi har i store trekk beholdt oversettelsen som er benyttet i avhandlingen, men gjort noen få tillempninger tilpasset framføring. I tilknytning til dramatiseringen er det utarbeidet en innledende historikk og et avsluttende foredrag. Dette utgjør en helhet.

Referanse: Andreassen, Anne Brit & Idland, Sissel (2022). VÅR RITUELLE HISTORIE. «THE DEGREE OF REBEKAH» 1851. REBEKKA-GRADEN. *Om tradisjoner – kvinne-syn – fordommer*. PROSJEKT nr.1-2017 – Norsk Odd Fellow Akademi

Avhandlingen er nå under opptrykking. Interesserte kan henvende seg til prosjektdeltakerne for nærmere informasjon.

Anne Brit Andreassen:
abr-and@online.no

Sissel Idland:
sissel.idland@lyse.net

All we have is the past....

Av redaktor@oddfellow.no

er en av artisten Jahn Teigens mange sanger. «Alt vi har er en fortid». Er det slik med oss i Odd Fellow Ordenen også? Nei, livet ligger alltid foran oss. Så også med vår Orden.

NOFA Symposium 2023 blir arrangert i Tønsberg helgen 2.- 4. juni. Den lokale prosjektgruppen, ledet av str. Turid Tuft og Preses Morten Buan begynner nå å se konturene av programmet.

Fredag 2. juni

- Odd Fellow Ordenen sett utenfra. Innledning av cand.theol Per Anders Nordengen. Per Anders Nordengen er prest, forfatter og foredragsholder.
- Hvor er samfunnet på vei? Verdier i vår tid. Foredrag av Janne Haaland Matlary. Hun er en norsk statsviter og politiker. Hun er professor i internasjonal politikk ved Universitetet i Oslo
- Vi er i Jahn Teigens hjemby. Mange har oppdaget dybden i hans tekster og kanskje vi åpner noen flere øyne denne fredagen?

Lørdag 3. juni

- Preses tale til Symposiet
- Stor Kapellan Stein Ovesen – refleksjon over Ordenens verdier. Br.Ovesen er prost i Toten prosti.
- Paneldebatt – Verdibærende – og hva så?

Søndag 4. juni

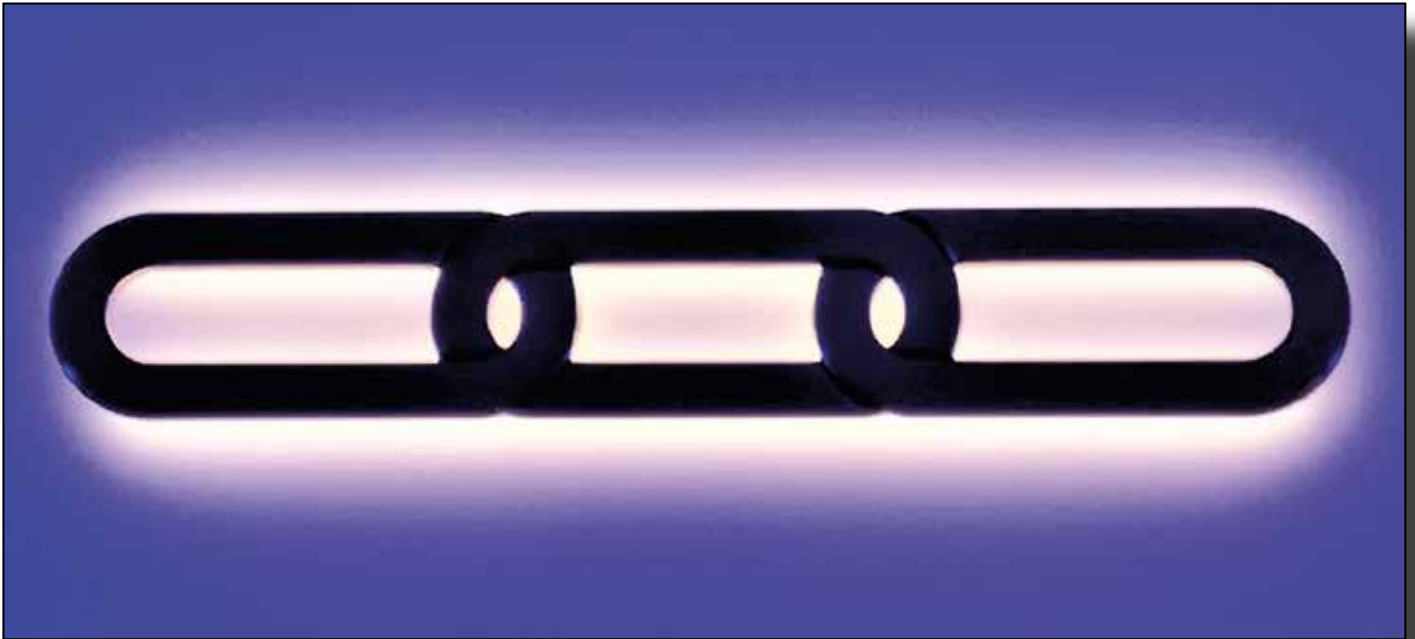
- Stor Sire hilser Symposiet. Hvor skal vi ? Ordenen inn i vår tid.
- Rituell samling i Norsk Odd Fellow Akademi.

Har Odd Fellow Ordenen bruk for spesielle ord?

av SDSS Kjell-Henrik Hendrichs

■ *Du kommer ikke inn i et eneste område i livet hvor det ikke finnes noen spesialtilpassede ord.*

Det gjelder for alle yrker og alle deler av verden. Samisk språk skal ha usedvanlige mange forskjellige ord for snøen i ulike former. Kommer du inn i et gartneri må du lære deg gartnerspråk. Snakker du faglig med psykologer må du lære deg noe om psykologenes terminologi. Og slik kunne jeg fortsette i det uendelige med å beskrive ulike sosiolekter. Det som ville ha vært svært forunderlig, var om ikke en så spesiell konstruksjon som Odd Fellow Ordenen tok i bruk en del spesialord.

Innenfor eller utenfor?

Det vanligste ordet for språklige variasjoner er dialekt. Det betyr rett oversatte «samtale». De ulike dialektene oppstår gjennom geografisk distanse. Ordensselskap som Odd Fellow Ordenen, ulike yrkesfag, sosiale lag og de fleste menneskelige

sammenslutninger danner sosiolekter. En sosiolekt er et spesielt språk for en bestemt gruppe mennesker. I ordensselskapene – en vanlig fellesbetegnelse for ordener som vår – var to av de første spesialordene som jeg festet meg ved esoterisk og eksoterisk. Esoteriske betyr kunnskap som er forbeholdt de innviede, mens eksoterisk er kunnskap som kan deles med alle. Når du innvies – resiperes – i Odd Fellow Ordenen, blir du raskt kjent med en del ord og talemåter som ikke er helt vanlige utenfor ordenen. Du skal ikke gå lenger enn til et bilverksted før du merker det interne verkstedspråket. Slik er det i de fleste forhold i verden.

Ordensselskaper må også rekruttere nye medlemmer. Nye medlemmer kan ha mange ulike betegnelser. Et gammelt begrep er neofytt. Ordet

kommer fra gresk og betyr «en ny plante». James Lot Ridgely (1807-1881) – amerikansk Stor Sekretær i 41 år – likte åpenbart denne betegnelsen, og brukte den flittig. I dagens Orden bruker vi heller betegnelsen «nye søstre» og «nye brødre». Dette å bruke betegnelsen bror og søster har en symbolsk betydning, ikke en biologisk. Forstår du ikke denne symbolske betydningen, kan du tro at du er kommet inn i en usedvanlig mangeartet, biologisk søskenflokk.

Hva er navnet?

Et annet brukt begrep er kandidat. Det er et latinsk ord som betyr «den hvitkledte». De som søkte embeter i antikkens Roma kledde seg i hvitt. Flere Odd Fellow jurisdiksjoner bruker kandidat om dem som skal innvies. I Norge har vi av ukjente grunner valgt å bruke ordet resipiend.

Det er også et latinsk ord og betyr «den som mottas». Det finnes også et liknende ord med motsatt betydning, nemlig *resipient*. Det betyr «den som mottar». Forskjellen på om vi bruker bokstaven *d* eller *t* i enden av ordet er altså ganske dramatisk.

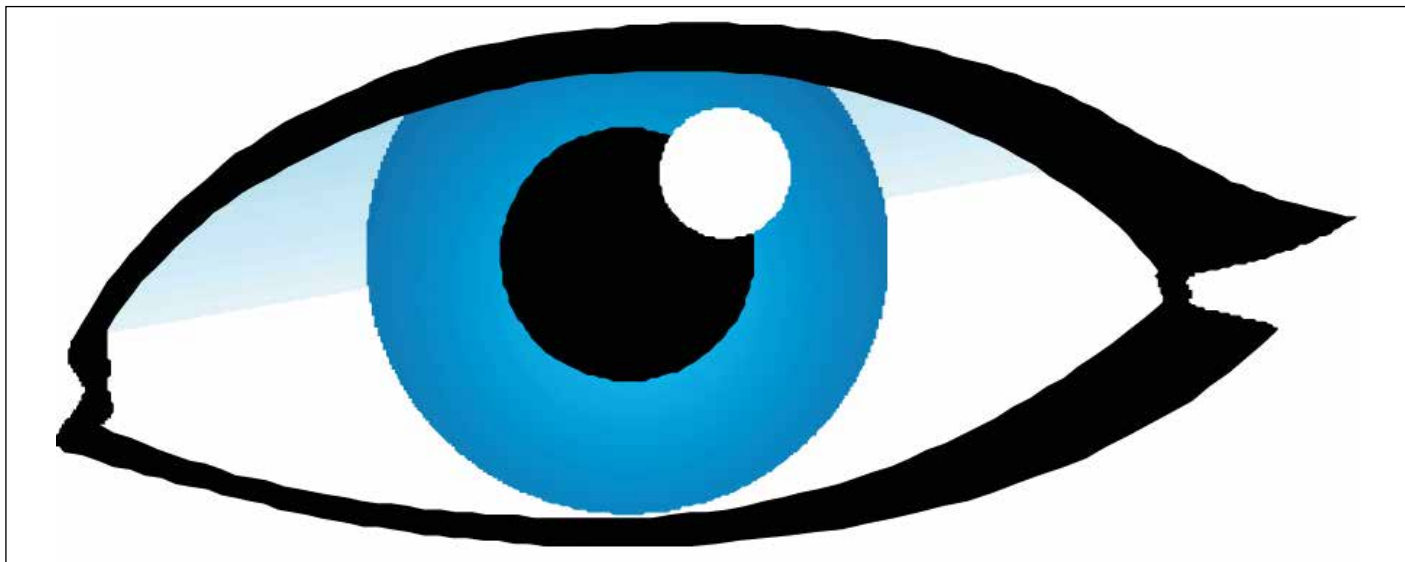
Seremonier

Verden er full av forskjellige seremonier. Vi kan kalle seremonier for kollektiv og stilisert atferd. Dette er atferd som står i motsetning til mer tilfeldig og improvisert atferd.

Seremonier finner vi gjennom hele historien. De er brukt av religionene, herskerne, forsvaret, domstolene, kremmerne, kriminelle, av barn, voksne, eldre, av kvinner og menn. Kort sagt er seremonier å finne blant mennesker over hele verden.

De mange gjenstandene

Et av de ordene som ble brukt av ordensselskap tidligere, og selvfølgelig i engelsktalende land, er *artefakt*. Det er et ord fra latinen. I latinsk form heter ordet «*arte factum*» som betyr at noe er laget, og ikke kommer som en naturlig form, for eksempel en trerot eller et eple. I en logesal er det en del gjenstander i ordenssammenheng som er artefakter, mens andre gjenstander kun er til praktisk bruk. De veggfaste symbolene som Det altseende øyet er en artefakt, mens en stol ikke er en ordensmessig artefakt. De gjenstandene i logesalen eller leirslagningen som har en bestemt ordensmessig betydning, er ordensartefakter, mens gjenstander til praktisk bruk er nettopp bruksgjenstander. Det er altså hva de brukes til som avgjør om de er artefakter eller ikke. Hvis du finner en bunt av staver på en bondegård eller et annet sted, er det en bunt av staver. Men når du finner «bunten av staver» plassert på Overmesterstolen i en loge, er det en artefakt. Artefakten «bunten av staver», plassert i denne sammenhengen har en symbolsk og esoterisk betydning for Odd Fellow Ordenens medlemmer.

«De tre kjedeled» er for Odd Fellow Ordenens medlemmer et velkjent symbol. Når de er å finne i logesalen, er de tre kjedeled en artefakt. For de fleste andre mennesker vil tre kjedeled være bare tre kjedeled, og gjerne en løsrevet bit av et kjede eller en lenke. Slik er det med de fleste artefakter. De er hentet ut fra det daglige liv, og gitt en symbolsk

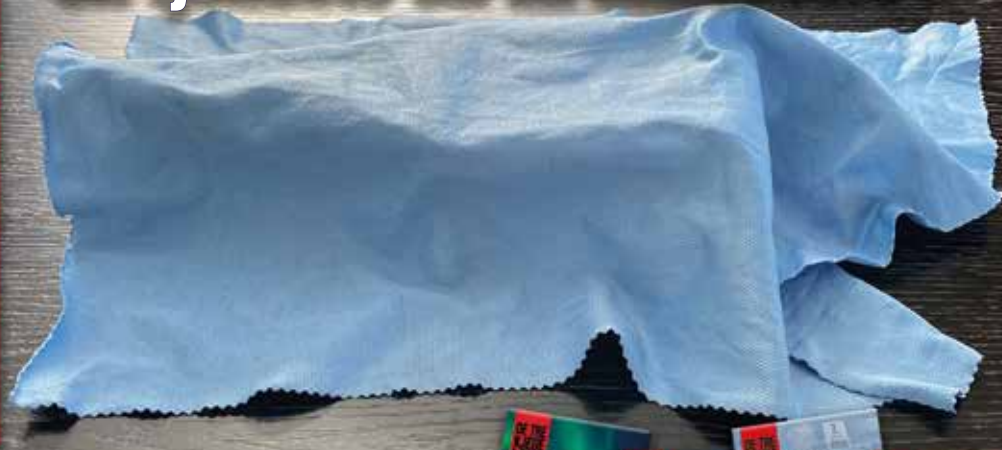
mening i en gitt sammenheng. Det vi i Odd Fellow Ordenen kaller artefakter og symboler, er i andre sammenhenger ofte bruksgjenstander som kun har en praktisk og bruksmessig betydning.

En Orden som vår er tjent med å ta i bruk og forstå en del i slike begreper av symbolsk natur. Men da må man

både skrive, forstå og bruke dem riktig. Ellers blir det lett komisk og man likner på Erasmus Montanus. Og Erasmus Montanus var jo skikkelsen hos Ludvig Holberg (1684-1754) som kunne ramse opp en rekke ord og begreper, men ikke hadde noen anelse om hva de betydde.

**DE TRE
KJEDE
LEDD**

Har du et produkt eller en tjeneste du vil annonsere?

Ta kontakt med oss, vi kan hjelpe deg
med design eller tilrettelegge
annonsen til våre moduler

Kontaktpersoner, priser og formater på side 47

Innrulling i Canton Excelsior nr. 1

Storrepresentant Aage Kristoffersen har med sin sterke tilknytning til Danmark jobbet for at logens medlemmer kunne bli med i Canton. Diskusjonen startet på Færøyene i 2013, sammen med Peter Seloy og Michael Nauman. Dette har vært en omstridt og krevende prosess, men etter at Stor Sire deltok på et informasjonsmøte i København ble det åpnet for norsk medlemskap. Litt forsinket, på grunn av covid-19, ble seks brødre fra loge 134 Godthaab innrullert i Canton Excelsior nr. 1 lørdag 26. februar 2022.

Fra venstre Peter Seloy, Michael Nauman og Aage Kristoffersen

Det var tre brødre fra Storlogen som var innrullert noen uker tidligere, før de første seks brødrene fra Godthaab fikk sin grad. På bildet under er de sammen med de to mest sentrale personene som gjorde det mulig at norske Odd Fellows kunne innrulleres i Canton som Patriark Militant.

Lørdag 26. mars 2022 ble ytterligere seks patriarker fra Norge og en fra Finland innrullert i Canton Excelsior nr. 1. Fem chevaliers, som de nå kalles, deltok på sitt første møte. Opplevelsen var like sterk som deltakere inne i logesalen.

Kritikken mot Canton har antagelig sin bakgrunn fra det militære fokus og borgerkrigen i USA. Manglende utvikling kan også være manglende kjennskap og bakgrunn for gradspillet som ble grunnlaget for etablering av Canton i USA.

*Foran fra venstre: Wilhelm Ramsland, Aage Kristoffersen, Gustav Ramsland
Bak fra venstre: Michael Nauman, Odd Arne Vagle, Arvid Hystad, Eivind Hesby, Peter Seloy*

I 1885 anerkjente Den suverene Storloge i Baltimore i staten Maryland i USA Patriark Militant som en selvstendig gren av Odd Fellow Ordenen. Patriarks Militant-graden som var grunnlaget for anerkjennelsen, anvendes den dag i dag med få tilpasninger. Historien bak grunnlaget og utvikling fram til godkjenningen av graden er omfattende, og har sin bakgrunn i borgerkrigen i USA. Det fantes Odd Fellow brødre fra begge sider av krigen,

*Foran fra venstre: Sigve Bjørheim (loge 116 Utstein), Arild Pettersen og Kjell Skjørestad (loge 134 Godthaab og Bjørn Egil Haga (loge 150 Gand)
Bak fra venstre: Michael Naumann, Steinar Strømdal og Bjørn Arvid Mjøsund (loge 155 Munkholmen), Peter Seloy Jerker Hedman, loge 2 Nylandia, Finland var ikke tilsted på bildet.*

og etter krigen utviklet det seg et behov for å ta vare på de verdier og samhold som konflikten og krigen tross alt hadde gitt dem. Militæruniformen ble det synlige og samlende blant veteranene. I starten ble samlinger, tilfeldig organisering og marsjering i gatene ikke alltid like vellykket. John C. Underwood fra Kentucky var den som fikk dette inn som en organisert del av Odd Fellow, med endelig vedtak i 1885.

En dansk logebror Leopold Simmonsen utvandret til USA på denne tiden, og ble en aktiv Odd Fellow og deltager i arbeidet. Han reiste tilbake til Danmark, og startet arbeidet med å etablere tilsvarende grad i Danmark. Dette skjedde allerede i 1889, og Danmark og senere Island (den 20. november 1961) er de eneste utenom USA som har denne graden.

For de fleste Odd Fellow brødre stopper gradtildelingen enten i logen med Den høye Sannhets grad eller leiren med Den Kongelige Purpurgrad. I Danmark har de vært så heldig å få ta del i en ytterligere belæring ut over patriarkgradene i leiren. Gradens motto uttrykkes:

I krig og fred – alminnelig rettferdighet. Det er fem Cantons i Danmark, som er organisert under IOOF av Departement Danmark. Brødrene i loge Godthaab tilhører Canton Excelsior Nr 1. Det er et uttrykt håp i Danmark at Norge på sikt kan få tilstrekkelig med medlemmer til å danne sin egen Canton.

Vil man spørre om betydningen av denne graden, så må svaret bli at ritualer understreker meget sterkt og påkaller de beste menneskelige egenskaper. Det betyr selvbeherskelse, trofasthet, disiplin, harmoni og lojalitet. Det gir grunnlag for utvikling av et særdeles sterkt kameratskap, idet det er bundet av sannhet – ære – og rett.

Rebekkaloge nr. 13 Ruth sitt utadrettede arbeid i samarbeid med Røde Kors

av Fung. Eks OM Inger E. Kristiansen, Eks OM Solveig Nilsen

■ *Opp gjennom årene har Rebekkaloge nr. 13 Ruth gitt sosiale midler til Røde Kors*

Høsten 2018 kom medlemmer fra Røde Kors for å holde et foredrag på et ettermøte. De fortalte om det fantastiske arbeidet de gjorde blant flykninger, innvandrere og andre trengende.

Blant våre søstre hadde det lenge vært ønskelig å bidra fysisk i nærmiljøet i stedet for bare å bidra økonomisk. Dette gjorde sitt til at ideen om et sam-

arbeid mellom logen og Røde Kors startet.

Det ble bestemt at vi skulle arrangere to samlinger for denne gruppen hvert år. Midler fra vår årlige sosiaften skulle settes av til disse arrangementene.

Planen ble da å ha et julearrangement og et sommerarrangement.

Ikke så langt fra tanke til handling. Første arrangement ble et juleverksted i vårt logehus desember 2018.

Engasjementet var stort blant søstrene, og materiell til juleverksted ble hentet i skog og mark, og forberedelsene var mange.

Mange forskjellige aktiviteter/arbeidsstasjoner kom på

plass. Røde Kors Omsorg sørget for innbydelse til våre nye landsmenn, barnevern og krisesenter.

Oppslutningen på juleverkstedene i 2018 og 2019 var veldig stor, og både barn og foreldre deltok ivrig i aktivitetene. Gleden var stor da barn og voksne fikk ta med seg hjem hjemmelagde julegaver og julepynt. Det ble servert julegrøt, julekaker og brus. Mest populært var likevel vaflene som vår eldste søster hadde laget. Julenissen kom også på besøk med sekken full av godteposer.

Juleverksted for 2020 og 2021 ble dessverre avlyst på grunn av Korona. Optimistiske som vi er, ble det handlet inn til juleverkstedet i 2021. På grunn av forverring i koronasituasjonen like før arrangementet, ble brus, kaker og godteposer delt ut til Krisesenteret og Røde Kors.

Sommerutflukten 2019

gikk til øya Røvær, utenfor Hauge-sund. Barn og foreldre ble samlet i rutebåten – redningsvester på.

Stor stemning blant søstre og gjester. På Røvær hadde vi leiet inn øyas Bedehus som fast stasjon for gruppen. Det ble aktiviteter som turer på øya, fiske fra bryggen og forskjellige barneleker. Pølser i brød, brus og godterier (sponset av næringslivet)

gikk ned på høykant. En flott dag i havgapet som ingen glemmer.

I 2020 og 2021 ble det dessverre ingen sommerutflukt. I 2022 slo vi på stortromma og arrangerte to påfølgende lørdager med utflukt til **Snurrevarden Gård**.

Vi kjørte flott turbuss tur/retur – stor stas for barna. Buss og sjåfør ble gitt gratis av Suldalsbussen.

Snurrevarden Gård er et småbruk som ligger på Karmøy og som tilbyr forskjellige aktiviteter knyttet opp mot

bl.a hester, sauer, geiter, høner, kaniner og minigriser. Barna gledet seg over å få ri på hestene, kjøre hest og kjerre og være sammen med de andre dyrene.

Bålpannen var allerede fyrt opp, og her ble det grilling av pølser. Saft, is og litt sjokolade hørte også med.

Lysten til å delta på arrangementene var stor blant søstrene.

I februar 2022 fikk vi henvendelse fra Røde Kors ang **Ukrainske flyktninger** som skulle komme til Hauge-sund.

Ønsket var om vi kunne stille med søstre og et lokale i logehuset på formiddagene - 3 ganger i uken. Her skulle det være aktiviteter og sosialt samvær. Loge Ruth disket opp med kaker, kaffe, saft og godterier.

Det handlet om å være medmenneske for flyktninger i nød.

Kommunikasjonen gikk på engelsk der det var mulig, ellers brukte vi kroppsspråk og google translate. Det ble mange gripende og rørende stunder sammen med både voksne og barn da de fortalte hva de hadde gjennomgått. Det er godt å kunne si ja til henvendelser om å hjelpe våre medmennesker som trenger det. Engasjementet blant søstrene var

utrolig positivt, og det var stor pågang til å være med å bidra.

Vi vil også nevne andre utadrettede aktiviteter loge Ruth engasjerer seg i.

- Serveringstralle med alkoholholdige drikker serveres på et av byens sykehjem hver annen uke. Det er

ikke vanskelig å få søstrene til å stille opp.

- Stor kurv med julegodt til alle sykehjemmene i Haugesund hvert år før jul.
- Flere søstre er vitnestøtter og besøksvenner via Røde Kors

I 2021 tok Rebekkaloge nr. 13 Ruth initiativ til et samarbeid med Rebekkaloge nr. 69 Athene for å få i stand en julemesse. Inntektene skulle gå til et felles formål i nærområdet som en gave fra Rebekkaøstrene i Haugesund. Julemessen ble en suksess og det ble kjøpt inn en Terapisykel som i juni 2022 ble overrakt til Haraldsvang Omsorgssenter i Haugesund.

Dette felles prosjektet vil vi føre videre i årene som kommer.

Søstrene i Rebekkaloge nr. 13 Ruth vil fortsette å arbeide for mennesker som trenger vår hjelp og støtte.

En viktig del av vårt arbeid er å omsette Ordenens budord om til handling!

Ukraina – hjelpen kommer fram!

Europeisk Stor Sire Morten Buan deltok på Storlogemøtet i Polen første helgen i juli. Der fikk alle delegatene en god gjennomgang av bidragene som gis til Ukraina.

Vi fikk en omfattende orientering om Ukraina og det hjelpeapparatet Polsk Odd Fellow har bygd opp sammen med våre Ukrainske brødre.

Det var også Ukrainske brødre som hadde fått anledning til å reise til Polen og vi fikk god kontakt.

Europeisk Stor Sire er bertrygget i at hjelpen når frem dit den skal.

Et logemøte i 1748

av redaktor@oddfellow.no, foto: drp

■ **Etter 3 års opphold, ble det en flott logeaften når brødrene i distrikt 22 Aust Agder igjen kunne presentere skuespillet: «Et logemøte i 1748».**

Aktørene sammen med forfatteren, Eks OM er også Kapellan og SE, Tore Besse Lund Andersen (forfatter) flankert av OM og Eks OM i Loge Aristarcus. Fremført i Odd Fellow loge nr. 89 Skagerak, Kristiansand 02.09.2022

Dette historiske spillet er muliggjort gjennom forskning og oversettelser utført av bror Tore Besse Lund Andersen. Skuespillet er revidert og dramatisert underveis – effektivt ved å la en forteller oppsummere og forklare.

Vi er i London, en aften i Odd Fellow loge nr 9 Aristarcus. Vi får oppleve

hvordan en loge ble rituelt åpnet, videre dagsorden og en innvielse av en ny bror og så en rituell lukking av logen. En flott dramaturgisk forestilling som vi i noen grad kan kjenne oss igjen i. Aktørene gir et levende og godt bilde av historien. Spesielt innvielsesritualet gjør sterkt inntrykk i sin annerledeshet og brutale framstilling.

som gjentatte ganger er tatt opp som medlem.

I en prolog på ettermøtet, forteller Tore Besse Lund Andersen om opphavet til Aristarcus. Aristarcus av Samos var en astronom og matematiker (310 -230 fKr) som oppdaget at jorden gikk i bane rundt solen. At Odd Fellow loge nr 9 Aristarcus fikk dette navnet, er sannsynlig fordi logen var ment for akademikere med astronomi og matematikk som fagområde og navigatører. Også innmeldingsavgiften for medlemskap antyder at det må ha vært velhavende menn som kunne bli medlem av logen. Avgiften tilsvarte en halv årslønn for en «vanlig» arbeider.

Dersom loger, leire, distrikt er interessant i å få oppleve dette spillet, det er mulig for både Rebekkasøstre og Odd Fellows, ta kontakt med Eks OM Jarle Christiansen i Odd Fellow loge nr. 152 Fjære, Grimstad.

Tore Besse Lund Andersen (forfatter) flankert av OM og Eks OM i Loge Aristarcus

Fremstå som eller faktisk å være?

Av redaktor@oddfellow.no

■ *I kampen om å vinne godt omdømme, ser vi stadig at bedrifter og organisasjoner ønsker å fremstå som et eller annet positivt.*

gjør mot andre illustrasjon Image by Gordon Johnson from Pixabay

Mange organisasjoner og bedrifter legger store penger ned i å finne sine kjerneverdier, sitt fundament. Hensikten er jo å framstå som noe man ønsker å ville være – verdiene skal være knyttet til omdømme.

Vi i Odd Fellow Ordenen ønsker å fremstå som en verdibærende Orden. Hva betyr så det?

Vi stadfester gang på gang at våre verdier er knyttet til gjensidig tillit, fellesskap, medmenneskelighet og toleranse. Det er slik vi ønsker å fremstå.

Gjennom vårt utadrettede arbeid støtter vi mange viktige saker. Noen

av dem er landssaker, andre er viktige lokale saker som vi støtter. Dette er udelte positivt og gir oss godt omdømme. Vi framstår som gode verdibærende mennesker som tar vare på andre. Og vi kan, med litt velvilje, si at vi ER det vi sier at vi skal være. Men er det nok? Nok til å si at vi er verdibærende og ikke bare framstår som verdibærende?

I etterkrigstiden (tiden etter andre verdenskrig) har Norge vært et homogent samfunn med små forskjeller. Fellesskolen har betydd mye for hvordan vi har klart å beholde små forskjeller og samtidig gi mennesker muligheter. Vi har hatt en

ensrettet trosformidling i skoleverket, der statskirken har hatt en vesentlig betydning for samfunnsstrukturen og undervisning i skolen. Den lutherske lære har vært statens rettesnor helt fram til avviklingen av statskirken i 2012. Vi har et kongehus der monarkien må bekjenne seg til den lutherske kirke.

Dette bakteppe er viktig å ta med oss inn i debatten om Ordenens religiøse relasjon inn i vår tid – der samfunnet er mer mangfoldig og utvikler seg i sekulær retning. Spørsmålet er om det er Ordenens oppgave å forfekte en religiøs tro eller om den skal jobbe med verdiene i samfunnet. Å diskutere

verdier med et religiøst forankret syn, kan være utfordrende og for noen, ekskluderende.

Når vi i Odd Fellow Ordenen sier at vi ikke er et trossamfunn eller en religion, er det noe vi ønsker å fremstå som. Vi sier vi er en konfesjonsløs Orden, med forankring i å anerkjenne et høyeste vesen. Altså at vi aksepterer at det er noe som er større enn oss selv. Om vår religiøse tro er fundert på kristendom, islam eller jødedommen er ikke et tema. Men samtidig sier vi at vi har en monoteistisk holdning – altså at ateisme ikke har noe i vår Orden å gjøre. Vi anerkjenner altså troen på en gud. Men det er ikke nødvendigvis en generisk oppfatning av begrepet gud – det er opp til hvert enkelt medlem å forestille seg.

Om vi ønsker å framstå som noe annet enn en trosretning, vil mange påstå at vi i vår holdning og lære, hele tiden del facto er en trosretning. I og med at vi bruker bibelske fortellinger i våre narrative, folder våre hender, bruker Den hellige skrift og alteret som symboler sammen med flere mer allmenreligiøse symboler, kan vi fremstå som noe annet enn hva vi er. At vi er religiøse i vår framtoning, men nekter for å være det.

Det blir en utfordring når vi skal rekruttere. Om vi sier en ting og gjør noe annet, vil jo mange føle seg «lurt» inn

i noe de ikke relaterer seg til. Kan det forklare bortfallet av medlemmer?

«Jeg spørger kun, mitt kall er ei at svare», som den salige Henrik Ibsen skrev i Peer Gynt. Men dette bør være tema for diskusjon i loger og leire. Skal vi fremstå eller skal vi være. Og hva er konsekvensen av det valget vi tar.

Som Orden er vi opptatt av å kunne tilby noe til dagens kvinner og menn, reflektert i deres hverdag og søken etter mening. Vi har et sterkt ønske om å møte yngre medlemmer, i den hensikt å kunne bevare Ordenens styrke inn i fremtiden.

Vi opplever at mange av dagens ungdommer er sterkt opptatt av verdier – kanskje uten å være klar over at det er verdier det handler om. Fellesskap, toleranse, respekt og medmenneskelighet. Fellesskap kan utvikles og dyrkes både som noe positivt, men definitivt også som noe negativt.

Ordenens verdi om universell rettferdighet møter i så måte unge menneskers syn på verden og ønsket om å bidra positivt til en mer rettferdig verden. Dette er altså like i kjernen på det vi i Ordenen ønsker å bidra til. Men klarer vi å formidle dette til yngre søkere? Igjen blir syretesten om vi fremstår som eller om vi virkelig er.

Ungdom som opplever tillit, vil møte tillit med toleranse, medmen-

neskelighet og bidra til fellesskapet. De er bevisst sine holdninger. De er uforstående og blir provosert av rasisme, utenforskap og fordømmende holdninger. De er fargeblinde, de bryr seg lite om kulturelle forskjeller, de omgås alle som deler fellesskapets verdier. De ønsker å bidra til en mer rettferdig verden.

I et sekulært samfunn, vil verdier og etikk være viktigere enn noen gang. Hva er felles verdier i Norge? Hva står vi for – hva er vi? Ordenens verdier dekker godt opp for våre verdier i samfunnet – slik vi ønsker å fremstå. Men Ordenens verdier må være de verdiene vi står for – de verdiene vi faktisk er.

For å bli det vi sier vi er, må vi jobbe mer med etiske spørsmål i Orden. Det er ikke nok å gjennomføre gradpasseringer og belæring i den sammenheng. Vi må ha etikk og verdier på dagsorden i våre loge- og leirmøter. Vi må løfte spørsmål og dilemmaer inn i vårt fellesrom. Vi må tørre å utfordre og ha meningsutvekslinger. Bare da er vi i stand til å tilføre nytt innhold til våre verdier.

Storlogemøtet var tydelig på at etikk og verdier skal ha prioritet i kommende Storlogeperiode. Derfor er det viktige spørsmålet som nå må løftes: Skal vi fremstå som eller skal vi være? Og skal vi være, hva krever det av oss som Orden.

Rebekkaloge nr. 3 Vaar – den første utenfor Oslo feirer sine 100 år og vel så det!

av redaktor@oddfellow.no foto: Jonas Haarr Friestad

■ *Rebekkaloge nr. 3 Vaar var den første Rebekkaloge som ble stiftet utenfor Oslo. Logen fikk navnet Vaar, som den første kvinnen Vaar, «som i Nordens lyse kvelde gikk stilt over jordens lande etter Ragnarokket. Hun sådde i stillhet sine såkorn så det atter spiret frem et blomstervelv».*

Stavanger var en by med et rikt misjons- og bedehusmiljø. Hit kommer Stor Sire Sam. Johnson i 1919, til en by i kraftig vekst der folketallet mer enn dobler seg fra 1890 til 1920.

50 kvinner deltok på Stor Sires rekrutteringsmøte og 24 av disse meldte seg til opptakelse for å være med å stifte en Rebekkaloge.

Lørdag den 5. februar 1921 ble Rebekkaloge nr. 3 Vaar instituert med Elisa Andersen som den første OM. Historien til Rebekkaloge nr. 3 Vaar kan leses i det historiske arbeidet til

Fra Festlogens åpning

søstrene Eva Grøsfjeld, Bjørg Løining og Inger Helene Madland – et NOFA prosjekt.

Endelig var dagen her. Torsdag 25. august 2022 kunne Rebekkaloge nr. 3 Vaar kalle til Festloge og jubileumsfeiring. Pandemien hadde medført utsettelse av festlighetene flere ganger. Og det var en godt forberedt og oppstemt søsterflokk som samlet seg i Ordenshuset i Stavanger. En varm, solrik ettermiddag møtte 125 gjester til en hyllest av det som har vært og ikke minst det som skal komme. Klokken 18 kallet str. Overmester Linn Jahroux inn til Festloge. Og for en festloge det ble. Etter at æresgjestene fra Den Norske Storloge ble ført inn, ble de tilstedeværende gjestene gitt en opplevelsesrik festloge. Og la det være sagt, maken til formidling har jeg sjeldent opplevd i en loge-sal. Eloge til embedskollegiet for dyktig formidling. Et eksempel til etterfølgelse.

Da Festlogen ble lukket, fikk vi så en forkortet revyrepresentasjon fra Odd Fellow Sangforening i Stavanger, ledet av str. Kapellan Torunn Haarr.

str. Dep Stor Sire Anna-Birgitte Bore, br. Stor Skattmester Ove Gloppen, str. Overmester Linn Jahroux og str. Distrikt Stor Sire Kirsten Harstad

Et humørfyllt og sangglad kor fikk stemningen i taket. Og den røde tråden var selvfølgelig Stavangers utvikling og vekst.

Storlogen var representert ved str. Deputert Stor Sire Anna-Birgitte Bore, br. Stor Skattmester Ove Gloppen, str. Distrikts Stor Sire Kirsten Harstad. Det var representanter for leir og loger i distriktet.

Under taffelet ble det, i tråd med etiketten, utbrakt en skål for HM Kong Harald V, kongesangen sunget og deretter en skål for Den Uavhengige Norske Storloge, rettet til Dep. Stor Sire.

I sin tale til festlyden, understreket str. Dep Stor Sire det viktige i Ordenens budskap, om fellesskap, medmenne-skelighet, tillit og gjensidig respekt.

str Dep Stor Sires tale til jubilaranten

Hun pekte på Storlogemøtets handlingsplan med fokus på rekruttering, ledelse og utadrettet arbeid, og ikke minst på etisk og verdibærende utvikling. Hun takket søstrene i Rebekkaloge nr. 3 Vaar for godt arbeid og ønsket lykke til for de kommende 100 år.

I sin tale pekte søster Overmester på at logen gjennom 100 år har vært et sted utenfor hverdagen; for ro, etisk refleksjon og personlig vekst. Der kvinner i alle aldre har inngått i et fellesskap og fått anledning til å gjøre en liten forskjell i samfunnet. Logen har lange tradisjoner for utadrettet arbeid lokalt. Frivillig innsats viser våre verdier i handling. Logen skal fortsatt utøve relevant etterlevelse av vår Ordens budord. I dag feirer vi, i morgen skal vi jobbe fremover for at Rebekkaloge nr. 3 Vaar skal oppleve 100 nye fremgangsrike år.

I sin hilsen til jubilaranten, uttrykte str. Overmester i Rebekkaloge nr. 12 Elisabeth, Grethe Myklebust, på vegne av leire og loger i distriktet,

Gaveoverrekkelse fra Storlogen

en stor takknemlighet til Rebekkaloge nr. 3 Vaar for å ha gått foran. For samhold og inspirasjon, glede og synlighet. Taffelet ble stadig ledet av str. Herold Hilde Ness Sandvold.

Så var det tid for «Torunns lerker» - de syngende søstre i logen. Godt ledet av str. Kapellan Torunn Haarr – ble en sprudlende og lystfull knippe sanger presentert for de festglade. Her

var det glede, humør og entusiasme. Og en humørfylt forklaring på korets navn, som beholdes som en liten hemmelighet i Ordenshuset.

Taffelet ble så avsluttet, med takk for maten tale av str. Hovedmatriark i Rebekkaloge nr. 24 Vestavind, Liv Lausund.

Et hyggelig og varmt taffel var over. Varmt både i temperatur og omsorg.

Sanger sunget. Kloke ord formidlet. Klokken nærmet seg midnatt og festlyden fant det betimelig å starte på hjemveien.

Gratulerer til en åndsfrisk, sprek og vel-drevet 100 årsjubilant. De neste 100 årene er allerede godt i gang.

Jorunns lerker

Odd Fellow Sangforening Stavanger

En ny Storlogeperiode har startet og det er nye søstre og brødre i mange av rollene i Storlogen.

av Spes Deputert Stor Sire Britt-Eva Haaland, (SUSE), foto: Odd Fellow

■ Viktigheten av styrkelse og ekspansjon er ikke blitt noe mindre og Stor Sire har vært klar på at det sannsynligvis er det viktigste vi kommer til å jobbe med i årene fremover. Det er imidlertid et arbeid som er alt for viktig til at ansvaret kan ligge hos Storlogen alene. Alle ordensenheter må være med og bidra og vi må sammen lage oss en solid verktøykasse hvor vi har verktøy som passer alle de ulike utfordringene vi kan møte.

På tross av korona, ble det gjort viktig deling av kunnskap også i forrige periode og vi fikk høre om kreative venneaftener og logemøter på Teams. Det har kommet et nytt utviklingsprogram, administrative og rituelle kurshefter er oppdatert og informasjonsmappen er oppdatert.

Det er imidlertid fortsatt mye som må gjøres, og Nevnd for Styrkelse og Ekspansjon i den enkelte ordensenheter har en viktig oppgave fremover.

Styrkelse og Ekspansjon i den enkelte loge og leir skal arbeide for å styrke logens eller leirens innadrettede liv og arbeid, slik at ordensmedlemmer opplever et rikt og engasjerende medlemskap. De skal også arbeide for å styrke logen eller leiren gjennom tiltak for rekruttering

Vår Orden består av mange ulike mennesker og Ordensenheterne våre ligger spredt rundt i et land hvor både geografi og andre forhold gir svært ulike rammer for ordensarbeidet.

Vi har medlemmer som er flinke til å være aktive og synlige i sosiale

medier og vi har de som jobber i det stille. Vi har loger i store byer hvor medlemmene bor i kort avstand fra logehuset og loger hvor noen av medlemmene bor så langt unna at logehuset har hybler for overnatting. Vi har søstre og brødre i full jobb med familie, vi har søstre og brødre som er pensjonister med mye ledig tid og vi har trekkfuglene som er borte store deler av året. Vi har medlemmer som elsker praktiske og administrative oppgaver og vi har medlemmer som synes det rituelle og etiske er der de har sin styrke. Noen av oss synes at det digitale er forferdelig vanskelig og andre av oss forventer å finne «alt» på nettet. Det er små loger hvor det så vidt er nok søstre eller brødre til å fylle de lovpålagte oppgavene og det er store loger med mange medlemmer.

Når vi skal jobbe med styrkelse og ekspansjon, skal helst flest mulig av disse medlemmene være involvert og arbeidet skal foregå på en måte som lar seg gjennomføre i Ordensenheter som har svært ulike forutsetninger uten at det blir et minste, felles multiplum.

For å få dette til, trenger vi å dele kunnskap med hverandre. Jeg ønsker derfor at flest mulig DSSer, Distriktsråd, loger og leire tar kontakt for å fortelle om hva de har gjort som kan deles med andre og hvilke verktøy de føler at de mangler.

Styrkelse og Ekspansjon skal arbeide for tiltak som holder fremmøtet på et akseptabelt nivå

En viktig del av arbeidet med å styrke logen eller leiren er å sørge for at søstre og brødre faktisk kommer på møtene. Hva er det som gjør at vi får lyst til å gå på møtene? Det kan være gode etiske poster inne i salen, musikk som gir noe ekstra, gode samtaler på ettermøtene, organiserte diskusjoner og så videre. Noen loger har påmelding til møtene og søstre eller brødre som ikke har meldt seg på får kanskje en vennlig påminnelse om at vi håper det er en forglemmelse for vi vil jo gjerne se dem.

Kanskje handler det også om hva vi gjør mellom møtene? Hvordan jobber nevnder og komiteer sammen? Møtes søstre og brødre til uformelle sammenkomster for å bli bedre kjent? Hvordan sørger vi for å inkludere de nye i fellesskapet? Det som har vært en suksess et sted må vi dele, både av små og store tiltak.

På ettermøtene skal Styrkelse og Ekspansjon hjelpe med tiltak som kan berike møtene.

Det som skjer inne i salen er viktig, men også ettermøtene er en viktig del av logemøtet. Og gode ettermøter er med på å gi et godt fremmøte. Ofte er det UM som blir sittende med mye av ansvaret for ettermøtene, men her er det gode muligheter for å involvere flere av søstrene eller brødrene – også de som ikke har fått DHSG.

Spesielt aktiviteter som gjør at søstre og brødre blir bedre kjent med hverandre og Ordenens verdier vil være med på å styrke logen eller leiren. Det kan være organiserte diskusjoner om hva vennskap betyr for oss og hvordan vi selv forsøker å være en ekte venn eller hvordan min loge kan bidra i nærmiljøet.

Her vet vi at det er mange loger og leire som er flinke til å være kreative og finne på aktiviteter som engasjerer. Disse vil vi gjerne høre mer om.

Styrkelse og Ekspansjon skal levedegjøre ordensarbeidet ved å ta initiativ til diskusjonsmøter, kurs, konkurranser, foredrag m.v., som kan bidra til sterkere bevissthet i forhold til Ordenens lover, budord og etikk.

For at søstre og brødre skal føle at logen har en viktig plass i livet og ha lyst til å invitere med seg flere, er det også avgjørende at vi sørger for nok kunnskap og refleksjon.

Styrkelse og Ekspansjon har også her et ansvar for aktiviteter som gir denne kunnskapen. Når søstrene og brødrene har god kunnskap om både lover og verdier, blir det også lettere for OM og kollegiet å drive logen.

For eksempel er det mange yngre medlemmer som gjerne kan tenke seg å bidra i logearbeidet selv om de ikke har DHSG. Samtidig kan det være embedsmenn som har tatt på seg store oppgaver og som kan trenge hjelp med det de skal gjøre. Da kan en oppgave for Styrkelse og Ekspansjon være å gi både embedsmenn og yngre medlemmer kunnskap om hvordan de yngre kan bidra. For eksempel ved at de yngre hjelper Kapellan med etiske innlegg inne i salen, at de hjelper Styrkelse og Ekspansjon og Undermester med aktiviteter på ettermøtene eller ved å hjelpe Inspektør med å holde logens eiendeler i god stand.

Alle mann på dekk – sharing is caring

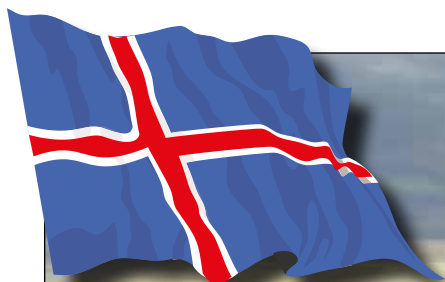
For at vi skal få en best mulig verktøykasse, er vi avhengig av at loger og leire over hele landet deler med hverandre hva som har fungert hos dem.

Så – ta kontakt. Når vi alle sammen jobber sammen kan vi nå målet om sterke, levedyktige ordensenheter.

Hvilken mulighet for unge mennesker

av redaktor@oddfellow.no - foto: Morten Buan

■ *I sommer kom vi heldigvis i gang igjen med EYT – Europeisk ungdomsreise – til Island og USA*

Programmet er nå et heleuropeisk prosjekt, ledet av Europeisk Stor Sire Morten Buan. Nå deltar 8 land i prosjektet med totalt 39 ungdommer og 6 reiseledere.

Bakgrunnen for at Odd Fellow Ordenen i Europa har dette prosjektet, er at FNs bærekraftsmål og Ordenens verdier står sammen om

målet å utvikle verden til et bedre sted for alle. Hensikten er å gi de unge en dannelsesreise og en undervisning i bærekraftig utvikling, og lære seg hvordan FN-systemet fungerer og arbeider. I tillegg vil ungdommene få en god innsikt i hva Odd Fellow Ordenen er.

Det er distriktene som er nøkkelen til

deltakelse i EYT. Det fordeles årlig mellom partall og oddetallsnummer. Distriktet vil igjen dele mellom Rebekkaloger og Odd Fellow loger som ansvarlige. Det skal etableres kontakt med en videregående skole i distriktet. Informasjon og opplæring gis til lærere og andre – hvordan skal man velge ut en elev/student til å få lov å reise på EYT?

Pikene på broen

Du har ikke vært på Island om du ikke har besøkt Blue Lagoon

Gruppen foran energiproduksjon

EYT gjengen på lavagrunn

Vi lager en konkurranse der man skal skrive et essay om bærekraftsmålene – som vurderes av en jury. Vinneren kommer med på reisen. De øvrige vil få et diplom.

EYT i Norge finansieres av logene i fellesskap med et fast årlig bidrag.

Dette gjør at vi kan sende opp til 10 studenter på denne felleseuropeiske turen. For deltakerne dekkes utgiftene fra hjemsted og hele veien med retur til hjemsted. Selv må de ha penger til personlig forbruk.

Nå starter vi forberedelsene til neste

runde. Distriktene må snarest mulig komme i gang og ikke minst forankre prosjektet med en skole i distriktet.

På årets tur deltok 8 studenter fra ulike distrikter i Norge. Reiseledere var som vanlig Morten Buan og Geir Bråten. Dannelsesreisen starter på

New York City fra Central Park

Broadway

Lusnjtid

Reiselederne i FN bygningen

Norges gruppe i EYT 2022

Island, der ungdommene får oppleve et Island som er i ledelsen på bærekraftig energi og karbonfangst. Island er spennende på mange måter, ungdommene får møte Alltinget, Gullfoss, geysir, Vestmannaeyar der lavaen fortsatt er varm. De besøker energiverk som henter ut energien fra

varme kilder. De lærer hvordan skape stein fra CO2 fangst. Den islandske Storloge sørger for at vertsskapsrollen skifter mellom leirene på Island. Ungdommene besøker logehus og saler – får en grundig innføring i Odd Fellow Ordenens budskap, verdier og budord.

Etter 4 dager på Island, går turen videre til USA og New York. Der er det møter med ambassader (FN), besøk til FN-bygningen med omvisning og foredrag. Fokus er bærekraftsmål og hvordan sakene jobbes med i FN. I år fikk de et spesielt møte med en norsk militærattache som kunne

Byvandring

Central Park

I FN bygningen

Ground Zero

Subway NY

fortelle litt bak kulissene, hvordan Norge jobber i Sikkerhetsrådet ifm krigen i Ukraina.

Det er tid til tradisjonell sightseeing – med klar overtone av informasjon og kunnskap. Ungdommene må bevege

seg rundt i byen med metro og buss eller apostlenes hester. Studentene gis stor grad av frihet, under forutsetning at de alltid går sammen minst 2 og 2. Frihetsgudinnen besøkes, Central Park besøkes, en Broadway-forestilling er i programmet.

En 10 dagers tur som ungdommene virkelig setter stor pris på. Vi bygger broer mellom mange land, nye bekjenskaper utvikles og forståelsen for FN og bærekraftsmålene og ikke minst Odd Fellow Ordenen. Dette er en unik mulighet for den enkelte.

Ny kansellisjef i Ordenen

■ Fra 1. september har Odd Fellow Ordenen i Norge fått en ny kansellisjef, nemlig Helle Aandahl (59)

Helle er kjent for mange Odd Fellows som den hyggelige stemmen i Kanselliet med ansvar for FOCUS og alt annet som måtte dukke opp. DTK møter Helle en rolig morgenstund på kontoret. Hvem er hun egentlig, denne Helle, som så mange kjenner.

Hvem er du, Helle Aandahl?

Jeg er 59 år, gift med Arve og bor i

Ski. Vi har en hund, en langhåret chihuahua som tror den er en fuglehund og har daglig tilhold i min manns lastebil. Der som vakthund. Jeg ble ansatt som kansellisekretær den 01.01.1996 og har altså nå vært her i 26 år. Jeg er medlem av Rebekkaloge nr. 65 Teresa.

Jeg elsker fart og spenning, på asfalt. Jeg har lisens for road racing og liker meg best på lukket bane der alle kjører så fort de kan, samme vei og med kneskrap i svingene. Jeg har kjørt en 20-års tid på road racingbaner fra ACR, Mo i Rana i nord, til Cartagena, Spania i sør. Etter masse krasjing driver jeg nå og pensjonerer meg som pilot og fokuserer på å være mekaniker når Arve kjører og bane-mannskap ved løp (NM etc). Var i mine yngre dager også sjåførlærer på motorsykel. Jeg er en direkte person, som er rett fram og sier ting slik jeg ser det. Noen synes sikkert jeg kan virke litt streng. Jeg er et rutinemenneske og elsker «ordning og reda». Og så skal ting være rettferdig.

I jobbsammenheng ser jeg det som min oppgave å ha høy tilgjengelighet og yte service til alle de frivillige Odd Fellows rundt om i Norge. Jeg har stor respekt for den tiden de bruker på frivillig arbeid. Da er det min plikt, som lønnet medarbeider, å yte den hjelpen jeg kan raskt og effektivt.

Hva vil du si er forskjellen på den stillingen du har hatt som kansellisekretær og kansellisjef?

Jeg har hatt mine oppgaver som jeg har måttet levere på. Hovedoppgaven har vært FOCUS, support og datainnsamling samt administrative gjøremål mot regnskapsfører, Lotteri- og stiftelsestilsynet (MVA-kompensasjonsordningen) og lignende. Nå vil jeg jo få ansvar for hele kanselliets virksomhetsområde. Heldigvis har jeg en god medarbeider i Tom-Erik, som har ansvar for Odd Fellow Utstyr. Men totalansvaret er mitt. Det ser jeg på som en stor utfordring og jeg er ydmyk for den tilliten som embedskollegiet har vist meg.

Hva tenker du om Kanselliet framover?

Vår oppgave er å være et serviceorgan for alle embedskollegiene i Norge. Videre er vi jo også en form for et sekretariat for Storlogens embedskollegium og har ansvar for å iversette vedtak som tas i kollegiet. Disse skal materialiseres og distribueres, noe som er Kanselliets ansvar. Videre administrerer jeg Ordensmedlemmenes Begravelseskasse.

Hva er ditt mål med stillingen?

Jeg vil at Kanselliet skal levere slik at ingen trenger å etterlyse tilbake-

meldinger. At vi tar tak i tingene og gir klare og tydelige tilbakemeldinger.

Utover jobb og motorsport, er Helle en kreativ sjel. Hun elsker å jobbe

med hendene og skape noe. Et eksempel er et bilde gjort av RS 169 Odd Fellow III – som består av 90.000 perler.

Helle brenner for «utadrettet arbeid» i logen. Og beskriver seg selv som en «ordne og fikse»-dame.

Vi takker for praten og det går bare sekunder før telefonen begynner å kime. Det er hektiske dager på kontoret.

SAMFUNNSBYGGERNE

av Hans Emil Ratvik

Samfunnsbyggerne, søstre og brødre i Odd Fellow Ordenen, er en av flere aktører som støtter barna og familiene i Ngabu gjennom SOS-barnebyer med å gjenoppbygge hjem og samfunn. I dag har de rukket å bli 97 Samfunnsbyggere, men de trenger flere med. - Vår hjelp til de 2000 barna i familieprogrammet i Ngabu er livsviktig, sier initiativtaker til Samfunnsbyggerne Ellen From. – 100 kroner måneden har de fleste av oss anledning til, avslutter hun. Vil du bli Samfunnsbygger i Ngabu så kontakter du Ellen From på ellen-from@hotmail.com

IGJEN: STORM-FLOMMEN TOK ALT

Under stormen som raste over Ngabu, sør i Malawi 25. januar i år tok vind og vann det meste, fra de fleste. I regionen Chickwawa, hvor Ngabu ligger, bor det 160 000 mennesker, 15% av disse er barn som har mistet begge

sine foreldre. Etter storm-flommen bygges nå hjem og samfunn på nytt.

Med stormen og regnet flommet vannet fra Shire River utover det flate landskapet. Vann og vind tok både hjem og avling. Alle i SOS-barnebyers familieprogram ble rammet, og

Alizinet og hennes seks barn var en av familiene som gjennomlevde mare-rittet. De mistet absolutt alt de eide i flommen, men Alizinet og hennes seks barn var heldige, de har fortsatt hverandre. Familien søkte tilflukt i en av nødhjelps-leirene som ble opprettet.

Mat og nytt kjøkkenutstyr

Alizinet er en av de mange som nå har fått mat og nødvendig utstyr til matlaging. – Det har vært en svært krevende periode, men jeg føler meg lettet og rolig nå som jeg har mat og kjøkkenutstyr, forteller hun. Familien er en av dem som får støtte fra SOS-barnebyer. – Det er et sted å starte fra. Uten dette hadde jeg ikke hatt noe i det hele tatt, sier hun på vei tilbake til barna med nødhjelpsforsyninger. Familien har nå flyttet hjem igjen for å gjenoppbygge sitt hus, sitt hjem og et nytt livsgrunnlag.

Storlogemøte i Sovereign Grand Lodge i Winston-Salem

av redaktor@oddfellow.no, foto: Morten Buan

■ I august ble det årlige Storlogemøtet i SGL avholdt i Winston-Salem. Europeisk Stor Sire Morten Buan, sammen med Stor Sire Erling Stenholdt Poulsen fra Danmark deltok på møtet.

Gjennom mer enn 20 år i en ledende rolle i Storlogen, har Morten Buan etablert et stort kontaktnett i SGL. Det er en god dialog mellom dagens ledelse i SGL og GLE.

Uheldigvis ble møtet i The International Council avlyst. Dette er et møte der den europeiske, australske, Manchester Unity og Rebekka-assembly og SGL møtes for å drøfte utfordringer på den internasjonale arena av Odd Fellows. Det er et rådgivende organ av stor viktighet.

En historisk milepæl under SGL ble det, da den første kvinnelige Sovereign Grand Master ble installert.

Sovereign Grand Master Michelle Heckart – SGLs første kvinnelige Grand Master

Europeisk Stor Sire Morten Buan og Sovereign Grand Master Michelle Heckart

Michelle Heckart tar ledelse i SGL og er tydelig på at International Council vil bli avholdt ved neste års SGL møte.

Europeisk Stor Sire Morten Buan rettet i sin tale til SGL en stor takk for vennskapet mellom SGL og GLE. Han berømmet arbeidet som er gjort. Samtidig uttrykker han klart at Europa har fått sitt charter, og at det er dette charteret man styrer etter. Han understreker også at Europa har sin constitution (lovverk) og at Europa ikke er forpliktet til å følge Code of Law i SGL. Europa finner sin egen vei, men vil dyrke samarbeidet og den gode dialogen med SGL.

I møte med flere Past Sovereign Grand Masters, dagens SGM og representantene for Europa, ble det uttrykt klar støtte til at charteret var førende og at Europa hadde sin egen lovgivning.

Europeisk Stor Sire Morten Buan, Past Sovereign Grand Master Charles E. Lusk og Stor Sire Erling Stenholdt Poulsen, Danmark

*Trenger du
nytt loge-
eller fest-
antrekk?*

Bestill på www.kvinnelogen.no

Klassiske og stilsikre

- krøllfrie jakker • under kne skjørt
 - lange skjørt • kjoler
- med fargegaranti.

Vi leverer i alle størrelser fra 36 til 52.

Våre antrekk kommer direkte fra importør til en fornuftig pris til kvalitetsbevisste kunder.

Full bytte og returrett.

Omgående levering fra vårt lager på Hamar.

Bestill på www.kvinnelogen.no

24 timers ordretelefon:

62 52 86 66

E-post: post@kvinnelogen.no

Post:

Kvinnelogen.no, postboks 6, 2301 Hamar

KVINNELOGEN.NO

MARIA- OG REBEKKA-ANTREKK

Kvinnelogen.no drives og eies av TLC. ©2021-2022

TLC All rights reserved. TLC Postboks 6, 2301 HAMAR

**ADRESSE-
ENDRING**

**må meldes til
logens Sekretær.**

S K R Å B L I K K

ETISK POST:

Når man blir ønsket velkommen inn i Odd Fellow Ordenen, har man gjerne en formening om at det er mange erkjennelser og fordypelser vi skal finne på veien mot å bli et bedre menneske. Vi blir raskt vist nøkkelverdiene: Vennskap, Kjærlighet og Sannhet. Men som de litt rastløse og moderne menneskene e vi er, kan en undring dukke opp: «Hvor er de store og direkte SVARENE?» Men du blir ikke gitt eksakte svar. Heller ikke pekes det på spesi- fikke ting du skal lære av. Du veiledes i en retning.

Det ligger læring i veldig mange ulike aspekter av et ordensliv. En veldig god, beskrevet av Spesial Deputert Stor Sire Kjell- Henrik Hendrichs, er å sammenligne et ordensliv med det å være en billedhugger. Alle fødes vi som en rått hugget steinblokk. Kantet og uferdig, men med uante muligheter. Gjennom hele livet blir vi formet, meislet og slipt. Ja- også hugget på. Både av oss selv og av andre.

Når du kommer inn i en orden får du utlevert en hammer og en meisel. Gjennom innvielsen får du en grunnleggende veiledning om hvordan du skal arbeide. Og gjennom gradene i loge og leir, får du videregående veiledning om hvordan du kan formidle nettopp ditt eget stykke av tilhugget materiale.

Men du må forme deg selv – selv om andre er med deg i prosessen. Å sitte som en passiv tilskuer, endog med hammer og meisel i hånden, skaper ikke noe resultat. Du må selv være leder av prosessen, skal det bli noe skulptur.

Det beskrives at formingsprosessen som oftest foregår alene. Du former din skulptur. Det blir ditt personlige uttrykk. Et livsverk i dannelse. Som du aldri blir ferdig med. Du lager nye erkjennelser som skaper nye forutsetninger, ny innsikt. Og det er vel det som også gjør det hele så løfterikt.

Vi løftes. Former. Formes. Og alltid åpner oss for nye muligheter. Vår karakter dannes, bygges og utvikles i en kontakt med en vrimmel av nye situasjoner.

De store dybdene; Odd Fellows opphøyde lære, finner vi i Ritualene. Den metoden som brukes for å vise vei inn til den dypere meningen, er gjennom det vi kaller «narrativer». Narrativ betyr fortellende. Du beskrives visdom gjennom fortellingene, spillene, historier og lignelser. Der blir vi vist og fortalt lærdommen. De inneholder et sett av symboler og verdier som søstrene/brødrene skal fornemme.

Narrativene kan bli forstått av alle. I måten ting blir formidlet og gjennom gjentakelser, kommer vi stadig i kontakt med dybden i dem. Du vises hvordan Ordenen kan utvikle deg som menneske. Du blir ikke gitt eksakte svar. Det pekes ikke på en spesifikk ting du kan lære av. Løsningen gis ikke direkte.

I et logeliv blir du vist ulike situasjoner som vekker både store og små spørsmål i deg. Undring rundt ulike tema. Logen gir gode rammer rundt deg. En trygghet av venner. Venner som setter hjertet; kjærlighetens kvaliteter høyt. Venner som også søker Sannhet og dybde. Så gis du gjennom dette mulighet til å la deg selv finne svar.

Et logeliv handler om enkeltmedlemmet. Hvordan det arbeide med seg selv. En rituell og etisk fordypelse.

Man ser ofte ikke hva logen er, før det har gått noen år. Du opp-

dager i konfrontasjonen av gradene, hvordan et logeliv foredrer mennesket. En søster/bror med langt medlemskap vil, om hun/han har en åpen innstilling, stadig finne ny mening på sin vei i Odd Fellow Ordenen. Små hendelser og opplevelser kan plutselig få en helt ny mening. Det gjør at et langt medlemskap oppleves givende og meningsfylt. Modning tar tid.

En god motvekt til et samfunn preget av lynkjapp informasjon, kjappe og kanskje lettvinde svar. Å bruke tid. Modning i et støt- tende og gjensidig fellesskap. – Gir gaver, dybder og innsikt på et dypt personlig plan.

Om du viser selvdisiplin, systematikk og orden på din erkjen- nelses-vei – så gis du svar, innsikt og en vei; mot de dybdene du søker mot.

Etikk er praktisk handling. Utveksling i lag med andre. Handlinger i et fellesskap, der du gir i samme monn som du får, skaper dybde og en god LIVSHOLDNING til våre medmennesker.

Jeg fant et nydelig dikt fra Odd Fellow bladet 1970. Som jeg har endret litt på for å passe inn i en Rebekkaøge. Det het egentlig «Såmannen» men nå «Såkvinnen»:

«SÅKVINNEN»

«Stillhet i vår logesal. Musikkens toner når oss. Ærbødig trer søstrene inn.

Det er høytid over vår inngang.

Fra sin stol ser Overmester utover. Hvem er her i aften? Hvem savnes?

Noen vil alltid savnes. Men EN er her, alltid. Såkvinnen.

Trofast går hun. Fra hjerte til hjerte. Rører ved det.

Demper det urolige der inne. Noe godt stiger opp i oss. Det beste i oss våkner.

Kanskje et ord kommer. Det vi ikke hørte i larmen derute. Men her i stillheten kommer det.

Det gode ordet vi burde sagt. Som vi så gjerne ville ha sagt.

Lys kommer til et problem. Trøst i sorgen. Tanker går til syk. Til en ensom.

Tid for takknemlighet kommer.

En såkvinne vandrer i den stille sal. Vår beste søster er hun, denne såkvinnen.

Hvert logemøte kommer hun. Umerkelig og varsomt. Fra den ene virkeligheten der ute – til den andre virkeligheten her inne. For å møte DEG.

Hun er i sangen. I tonene. I ritualets ord. I stillheten. I den våre stunden. I vennekretsen. - Den som er ren og uten svik.

- Der gjør hun sine undre.

Hennes navn er «Fredelig».

Men åpner du deg ikke, er det intet møte.

Det er fredens frø hun sår. Fredens frø er ikke stillstand. Noe virksomt stort vil du kjenne vokse i deg: En lykkelig erkjennelse av formålet ved å stride den gode strid.»

Av Kapellan
Solveig Kristiansen,
Rebekkaløge nr 77
Malmfrid, Narvik

P.C.P regaliaer til Odd Fellow Ordenens Nasjonale Museum og Bibliotek

Museumsbestyrer Odd Fellow Ordenens Nasjonale Museum og Bibliotek

Nord-Amerika (Canada og USA) mellom 1840 og 1940. Disse er svært sjeldne da de ikke lenger lages.

Det ene (til venstre) har tilhørt Henry A. Peterson P.C.P (Past Chief Patriarch – Eks Hovedpatriark), Garden City Encampment No. 23, og overrakt til ham 1. juli 1931.

Eierens og fabrikantens navn er sydd inn i regaliaet.

Dette er et regalie for en «Past Grand – Eks OM» for en Odd Fellow/ broderloge og en «Past Chief Patriarch – Eks HP» for en Odd Fellow leir. Et medlem kan bære dette regaliaet både under loge- og leirmøter.

Det andre regaliaet (til høyre) har tilhørt Paul H. Moffet P.C.P, Harvet Encampment No. 203, 1. juli 1924.

Dette regaliaet er for en «tidligere Hovedpatriark» P.C.P – Eks HP. Som tidligere nevnt kan dette regaliaet ha vært laget mellom 1880 – og 1940, men er tildelt i 1924.

Mange regaliefirmaer sluttet å lage disse en gang på 1940 tallet.

Det er lite informasjon å finne om leirene nevnt over, da mange loger og leire i USA dessverre er nedlagt. Det er kun i det siste at noen yngre personer har begynt å gå inn i og «gjenopplive» noen loger. Men leirene er i dårlig stand. Det er veldig få leire igjen i statene i USA og i Canada.

I Museet fikk vi besøk av Eks Storrepresentant Osvald Inderberg (nå nyutnevnt DSS) fra Odd Fellow loge nr. 64 Olaf Hallan. Han ga oss to fantastisk flotte regaliaer.

Denne typen regaliaer med gullbrodering var vanlige i I.O.O.F. i

Tekst i kursiv er mottatt fra Bror Louie Blake S. Sarmiento, forfatter av flere bøker om Odd Fellow Ordenen.

***Vi ønsker alle søstre og brødre
velkommen tilbake høstens møter
med et besøk på våre web-sider***

Odd Fellow Utstyr

Vi har alt du trenger - og mye mer

Besøk vår nettbutikk og se alt vi har å tilby.

Vi lager merker og emblemer i sølv og emalje.
Alt lages for hånd på verkstedet, hvor norsk
håndverk og kvalitet står i fokus.

Ta kontakt for mer info:

Tlf: 22 17 50 50

Email: opro@opro.no

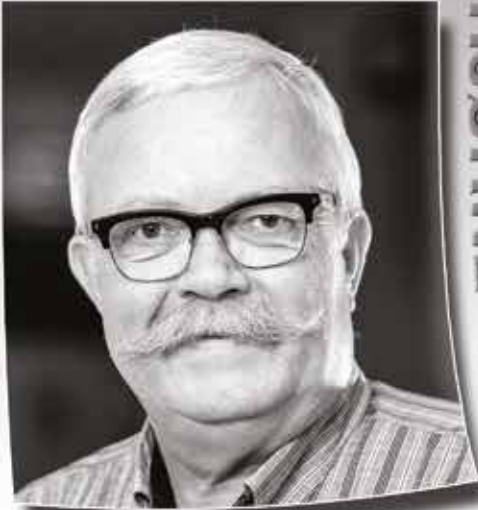
www.emaljesmykker.no

Opro
Norske emaljesmykker

Siden 1976

REDAKTØRENS

HJØRNE

Entusiasme enda en gang!

Jeg har flere ganger skrevet om entusiasme og det å være «gjest» i egen loge. Nå har vi alle muligheter til å få endret en slik kultur ved en frisk start på en ny Storloge-periode.

Kjære søstre og brødre, vi trenger dere alle sammen. Vi trenger fellesskapet, vi trenger omtanken og vi trenger meningene dine. Vi må løfte oss og bli en Orden der menneskene trives, der det skjer hyggelige ting som vi gleder oss over. Vi må være stolte av å være i et fellesskap der vi vil hverandre vel. Ordenen er stedet for medmenneskelige handlinger både internt og eksternt.

Et embedskollegium har ansvar for å gå foran. Altså at de er med i første rekke for å drive logen framover og få medlemmene til å delta. Å gå foran betyr å vise entusiasme og glede med fellesskapet. Å gå foran er å ta Ordenens verdier på alvor og i praksis vise hva det betyr. Å gå foran er å dempe konfliktene og dyrke samholdet.

Mange loger har gode kollegier som driver logen framover. De går foran og viser hvordan innsats og motivasjon gjør en forskjell. Vi kan ikke forvente at en søster eller bror som ikke opplever at lederen går foran, skal gidde å engasjere seg.

Det er lett å tro at «noen» gjør det. Denne «noen» finnes ikke. Det er derfor opp til hver enkelt av oss å ta ansvar. Og så kommer det nesten alltid noe godt ut av det. Å kjenne fellesskapet. Hyggen med å være sammen med andre. «Lufte vetet», som de sier på Sørlandet.

Gjerdet rundt ordenshuset skulle males. Det gikk ut en oppfordring til å stille på dugnad. 3 mann meldte seg. Eldstemann er 90 år gammel. Vi sto der og malte på hver vår side av gjerdet og hadde en hyggelig prat. Og vår eldre bror sier: «Dette gjorde godt. Å komme ut å treffe folk, i stedet for å sitte hjemme og tenke på kona som mistrives noe veldig på sykehjemmet.» Så selv om han besøker kona hver eneste dag, fant han tid til å bli med på dugnad. Og så opplevde han å ha stor glede av det.

Om vi ikke klarer å skape begeistring og entusiasme i logene, vil rekrutteringen lide. Og rekruttering er viktig på alle måter. Vi må snu trenden. Det overordnede er selvsagt at Ordenen må vokse, men det finnes underliggende farer i et fallende medlemstall. Det blir færre å dele kostnadene på. Blir det færre medlemmer, vil kostnadene måtte øke pr. medlem.

Samfunnet står overfor store utfordringer. Med krig i Europa, et kraftmarked helt ute av kontroll i tillegg til ekstreme prisstigninger på matvarer, drivstoff og strøm, vil vi komme til å bli rammet hardt.. Det blir avgjørende å skape arenaer som våre medlemmer er villig til å delta på. Vi har mange pensjonister i vår Orden og vi skal ha respekt for at det kan bli trange tider. Der hver krone som brukes, må vurderes og prioriteres. Her har kollegiene et ansvar. Vi må ta hensyn til de utfordringer mange møter økonomisk. Bruk medlemmene til å diskutere tiltak.

Rekruttering av nye medlemmer til vår Orden må intensiveres. Flere enheter har lyktes med konsepter for venneaften. Andre sliter med å få det til å fungere. Lær av hverandre. Ha mot til å gå nye veier. Skap entusiasme og lyst til å få inn søstre og brødre i vår Orden. En vel drevet og entusiastisk loge skaper alltid resultater.

Ønsker en riktig god høst til alle.

Dag-Runar Pedersen
Redaktør

**DE TRE
KJEDE
LEDD**

MEDIAINFORMASJON:

De Tre Kjedeledd er Odd Fellow Ordenens medlemsblad og sendes til medlemmene 4 ganger pr. år. Antall blader som blir distribuert er 20.000. Det er dokumentert at bladet også leses av familiemedlemmer, venner og bekjente, slik at den effektive målgruppen er ca. 50.000 lesere. Lesergruppen utgjør en attraktiv og kjøpesterk målgruppe, med en lav risikoprofil.

Priser og formater (netto):

Tekstsideannonser (bredde x høyde, mål i mm)

1/1 side utfallende	(216x303)	12.600,-
satsformat	(186x256)	12.600,-
1/2 side stående	(90x186)	7.800,-
liggende	(186x125)	7.800,-
1/4 side stående	(90x125)	4.500,-
liggende	(186x 56)	4.500,-

Annonsematerialet kan leveres som manus og fotos, de må være høyoppløslige.

Leveres annonsen som ferdig materiell må PDF være høyoppløslig og EPS-format i 300 dpi.

Merverdiavgift:

De Tre Kjedeledd er fritatt for mva.

Utgivelsesplan 2022

UTGAVE	MATR.FRIST	UTGIVELSE
--------	------------	-----------

Nr. 4/2022 11.11.22 05.12.22

* Denne blir ikke sluttført før etter Storlogemøtet.

Opplag: 19.000 eks
Format: 210x297 mm

Ansvarlig utgiver:

Odd Fellow Ordenen
Stortingsgaten 28, 0161 Oslo
Org nr 871 435 162
Telefon: 22 83 92 40
epost: odd.fellow@oddfellow.no

Redaksjonen:

Redaktør: Dag-Runar Pedersen
Epost: redaktor@oddfellow.no
Redaksjonssekretær: Tom-Erik Pettersen
Layout: Pål Haugs
Trykk: SIA UnitedPress Tipografija & SIA Corporate
Distribusjon: Posten-Bring

B-BLAD

RETURADRESSE:
DE TRE KJEDELEDD
STORTINGSGATEN 28
0161 OSLO

Ettersendes ikke ved varig adresseendring,
men sendes tilbake til senderen med
opplysninger om den nye adressen.

**En gang besluttet alle
landsbyboerne seg for samles for
å be for regn. På bønnedagen, samlet alle
seg, men det var bare en gutt som kom med
en paraply. Det kalles tro.**

**Når du kaster et barn opp i luften, ler det fordi det vet at
du tar det imot igjen. Det kalles tillit.**

**Hver kveld går vi til sengs uten å vite om om vi vil være i livet neste
morgen, men allikevel setter vi på vekkerklokken. Det kalles håp.**

**Vi planlegger stor ting for morgendagen til tross for at vi vet ikke noe
om fremtiden. Det kalles tillit.**

**Vi ser at jorden lider, men allikevel gifter vi oss og skaffer barn.
Det kalles kjærlighet.**

**På en eldre manns skjorte sto det en setning: «Jeg er ikke 80 år gam-
mel, jeg er en søt 16-åring med 64 års erfaring».
Det kalles holdning.**

**Ha en riktig fin dag og lev livet ditt som i disse 6 historiene.
Og husk – gode venner er livets sjeldne juveler – de er vanskelig å finne
og umulig å erstatte.**